

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra ekologie lesa

Dendrologický průzkum zeleně ve vybrané části intravilánu

Prahy 6 - Suchdol

Bakalářská práce

Autor: Miroslav Svoboda

Vedoucí práce: Ing. Vladimír Janeček, Ph.D.

2017

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Miroslav Svoboda

Lesnictví

Název práce

Dendrologický průzkum zeleně ve vybrané části intravilánu Prahy 6 – Suchdol

Název anglicky

Dendrological survey of vegetation in the property of Praha 6 – Suchdol

Cíle práce

Cílem práce je zhodnotit stav zeleně v intravilánu Prahy-Suchdola provedením dendrologického průzkumu. Na jeho základě budou navržena opatření podle naléhavosti a další úpravy.

Metodika

V rámci inventarizace bude u jednotlivých jedinců na vybrané lokalitě provedeno určení taxonu, budou zjištěny základní dendrometrické charakteristiky a bude určen zdravotní stav, vitalita a sadovnická hodnota. Údaje budou zapsány do inventarizační tabulky. Na základě zjištěných údajů budou navrženy zásahy a opatření vedoucí ke zlepšení stavu dřevin nebo ke zvýšení provozní bezpečnosti. Výstupem bude také inventarizační plán, v němž bude zakreslena poloha hodnocených jedinců.

Doporučený rozsah práce

30 s.

Klíčové slova

dendrologický průzkum, zámecký park, arboristika

Doporučené zdroje informací

1. Hamada, S., Ohta, T., 2010: Seasonal variations in the cooling effect of urban green areas on surrounding urban areas. *Urban Forestry & Urban Greening*, 9:15-24
2. Kolařík, J. a kol. 2003: Péče o dřeviny rostoucí mimo les, I. díl, ČSOP Vlašim
3. Kolařík, J. a kol. 2005: Péče o dřeviny rostoucí mimo les, II. díl, ČSOP Vlašim
4. Kolařík, J. a kol. 2009: Oceňování dřevin rostoucích mimo les metodika. AOPK ČR
5. Pauleit, S., 2003: Urban street tree plantings: identifying the key requirements. *Proc Inst Civ Eng-Munic Eng*, 156:43-50
6. Quigley, M., 2004: Street trees and rural conspecifics: Will long-lived trees reach full size in urban conditions? *Urban Ecosystems*, 7: 29-39.
7. Sun, W.Q., 1992: Quantifying species diversity of streetside trees in our cities. *J. Arboric*, 18: 91-93

Předběžný termín obhajoby

2016/17 LS – FLD

Vedoucí práce

Ing. Vladimír Janeček, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra ekologie lesa

Elektronicky schváleno dne 3. 3. 2017

prof. Ing. Miroslav Svoboda, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 5. 3. 2017

prof. Ing. Marek Turčáni, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 06. 04. 2017

"Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma **Dendrologický průzkum zeleně ve vybrané části intravilánu Prahy 6 - Suchdol** vypracoval samostatně pod vedením Ing. Vladimíra Janečka, Ph.D. a použil jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědom, že zveřejněním bakalářské práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby."

V Humpolci dne 13. dubna 2017

.....
Miroslav Svoboda

Poděkování:

Velmi rád bych srdečně poděkoval vedoucímu mé bakalářské práce panu Ing. Vladimíru Janečkovi, Ph.D. za jeho odborné vedení, velmi vstřícný přístup po celou dobu tvorby a za cenné rady. V neposlední řadě patří velké poděkování i mé rodině a přátelům, kteří mě po celou dobu psaní práce významně podporovali a pomáhali.

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá dendrologickým průzkumem zeleně ve vybrané části intravilánu Prahy 6 Suchdol. Předmětem práce bylo zjistit základní dendrometrické veličiny (výška stromu, výčetní tloušťka, průměr koruny a výška nasazení koruny) dále byl posuzován zdravotní stav a fyziologická vitalita každého jedince. Výsledky byly zpracovány pomocí základních statistických metod na jejich základě byly navrženy zásahy a opatření vedoucí ke zvýšení provozní bezpečnosti. Součástí práce bylo vytvoření inventarizačního plánu se zakreslením polohy každého hodnoceného jedince.

Klíčová slova: dendrologický průzkum, městská zeleň, arboristika

Abstract

This thesis deals with dendrological survey of vegetation in the property of Praha 6 - Suchbátov. The object of study was to determine the basic dendrology values (tree height, breast-height diameter, diameter of the crown and physical condition and physiological vitality of each individual were assessed. Results were evaluated by using basic statistical methods and some interventions and measures to increase operational safety were proposed on these results. Part of this work was to create the inventory plan. Each individual was plotted into this inventory plan.

Key words: dendrological survey of vegetation, urban trees, arborism

Obsah

1. Úvod	10
2. Cíl práce	11
3. Literární rešerše	12
3.1. Definice zeleně.....	12
3.2. Městská zeleň.....	12
3.3. Veřejná zeleň městského prostředí.....	12
3.4. Trávníky	13
3.4.1. Funkce trávníků	13
3.4.2. Uplatnění trávníků	13
3.4.3. Základní pěstební a udržovací zásahy trávníků	14
3.5. Úloha zeleně ve vztahu k životnímu prostředí.....	15
3.6. Sídlíštní zeleň.....	16
3.7. Management péče o sídelní zeleň a jeho cíle.....	17
3.8. Historický vývoj sídelní zeleně.....	17
3.9. Klimatické podmínky městského prostředí.....	19
3.9.1. Stresové faktory	19
3.9.1.1. Zvýšená prašnost prostředí	20
3.9.1.2. Proudění vzduchu	20
3.9.1.3. Posypové soli.....	20
3.9.1.4. Střídání teplot vzduchu.....	21
3.9.1.5. Vliv živočišných exkrementů	21
3.9.1.6. Zemní práce	21
3.10. Preventivní ochranná opatření proti chorobám a škůdcům	22
3.10.1. Mechanická ochrana.....	22
3.10.2. Chemická ochrana	22
3.10.3. Biologická ochrana.....	23
3.10.4. Agrotechnické způsoby ochrany	23
3.11. Oceňování dřevin.....	23
4. Metodika	25
4.1. Určení taxonu	25
4.2. Výška nasazení koruny (hc)	25
4.3. Průměr koruny (dc)	25
4.4. Tvorba inventarizačního plánu.....	26
4.5. Zatřídění do tloušťkových stupňů	26
4.6. Zatřídění do výškových intervalů.....	26
4.7. Výška stromu (h).....	26
4.8. Výčetní tloušťka kmene (d 1,3).....	27
4.9. Zdravotní stav.....	29
4.10. Fyziologická vitalita	29
4.11. Charakteristika zájmového území	30
4.11.1. Městská část Suchdol	30
4.11.2. Klimatické údaje	30
4.11.3. Historie Suchdola	31

4.11.3.1. Znak městské části	32
5. Výsledky	33
5.1. Popis zkoumané lokality	33
5.2. Výsledky měření zeleně	35
5.3. Nové výsadby.....	39
5.4. Dřeviny vhodné k odstranění	40
5.5. Přehled navrhovaných opatření.....	42
5.6. Fytopatologické nálezy	42
6. Diskuze	43
6.1. Zhodnocení získaných dat.....	43
6.2. Zlepšení stavu zeleně	43
6.3. Negativní vlivy na zeleň.....	46
6.4. Nedostatky.....	47
6.5. Zhodnocení funkce zeleně dané lokality.....	47
7. Závěr	49
8. Seznam použitých zdrojů	51
9. Přílohy	56

1. Úvod

Pro mnoho lidí žijících ve velkých městech je městská zeleň často jedinou možností kontaktu s přírodou. Takovéto plochy dokáží oživit městskou šed' a vzbuzují v člověku pocit, že nežije obklopen pouze betonem, kterého je ve městech nadměrné množství. Zeleň ve městech sehrává svojí pro nás zásadní roli v podobě plnění důležitých funkcí. Tyto funkce byly popsány v rešeršní kapitole spolu s vývojem zeleně v městském prostředí a negativními vlivy ovlivňujícími dřeviny v intravilánech měst. Aby byly tyto funkce plněny je třeba se o tuto problematiku zajímat a řešit její problémy. Tomu napomáhá provádění dendrologických průzkumů, což bylo zvolené téma mojí bakalářské práce. V rámci takového průzkumu je úkolem zjistit druhy taxonů vyskytující se v dané lokalitě, jejich základní dendrometrické veličiny, zdravotní stav a fyziologickou vitalitu. Touto částí se zabývá kapitola 4. metodika. Na základě získaných dat a informací je nutné navrhnout zásahy a opatření které povedou ke zlepšení stávajícího stavu dřevin a zvýšení provozní bezpečnosti.

2. Cíl práce

Cílem bylo provést dendrologický průzkum zelně na vybraném území městské části Prahy 6 Suchdol. Na zadané lokalitě bylo provedeno určení taxonu a měření za účelem získání základních dendrometrických veličin (výška stromu, výčetní tloušťka, výška nasazení koruny, průměr koruny) a hodnocení zdravotního stavu spolu s fyziologickou aktivitou. Na základě zjištěných hodnot a informací budou navržena opatření vedoucí ke zvýšení bezpečnosti a zlepšení stavu dřevin nacházejících se na dané lokalitě. Dalším z cílů bylo zapsání jedinců do inventarizační tabulky a vytvoření inventarizačního plánu s polohou jednotlivých hodnocených jedinců.

3. Literární rešerše

3.1. Definice zeleně

Pojem zezeň není zatím doposud jednoznačně právně definován. Zákon č. 183/2006 Sb. známý jako stavební zákon, ani jeho prováděcí vyhlášky, pojmy „zezeň“ a „plochy zeleně“ nevymezují. Plochy zeleně můžeme tedy definovat jako vymezený celek určitého území se souborem prvků záměrně založených nebo přirozeně vzniklých a podle krajinářských i architektonických zásad uspořádaných. Prvky dělíme na živé a neživé – přírodní či umělé. Za prvky živé považujeme zejména stromy, keře, trávníky a v neposlední řadě květiny. Prvky živé podléhají ještě rámcovému třídění na přirozené nebo tvarované a z hlediska původnosti na domácí či introdukované. Za prvky neživé považujeme vodu, kameny, terén (PIRO, 1985).

3.2. Městská zezeň

S termínem „městské lesnictví“ bylo možno se poprvé setkat v 60. letech minulého století v Severní Americe. Kanadský profesor Erik Jorgensen byl prvním, kdo definoval tento pojem jako obor lesnictví se specializací na dřeviny rostoucí v městském prostředí, který má za úkol pěstovat a hospodařit s těmito dřevinami pro jejich současné a potencionální přínos. Těmito přínosy rozumíme přínos fyziologický, sociologický, ekonomický a sloužící veřejnému blahu společnosti (GUDURIC a kol., 2011).

3.3. Veřejná zezeň městského prostředí

Veřejnou městskou zelení se označují plochy přístupné bez omezení všem občanům, na nichž jsou zastoupeny přírodní komponenty, zejména pak dřevinné porosty. Posláním veřejné zeleně je tvořit rekreační, oddechové, případně reprezentační prostředí. Toto prostředí je považováno za klidové, proto je na nich omezena nebo zcela vyloučena motorová doprava. K veřejné zeleni řadíme především městské parky, zahrady, lesoparky, příměstské rekreační lesy (ŠILHÁNKOVÁ, 2003). Městská zezeň může mít mnoho dalších podob, konkrétně jde o výsadby na městských náměstích, osázené prostory mezi bloky domů, hřbitovy, sportovní areály, zoologické a botanické zahrady, městské lesy, arboreta (MACHÁČEK, 2002). Dřevinná vegetace plní důležité funkce.

Zároveň je na ni neustále vyvíjen tlak městského prostředí což způsobuje snížení její fyziologické vitality. Proto je nutné dbát a důsledně se zaměřit na úrovně investic vynakládaných na plánování umístění, kvalitu sadebního materiálu a v neposlední řadě i přípravu stanovišť nově realizovaných výsadeb. Aby byly tyto cíle v co největší míře naplňovány, je podstatné koordinovat komunikaci mezi stavebními inženýry a krajinnými architekty již v zárodcích plánování projektů. Při navrhování nových výsadeb je důležité maximalizovat přínos zeleně a vyhnout se tak možným konfliktům v provozu (PAUILET, 2003).

3.4. Trávníky

Trávníky vedle dřevin představují kompoziční prvek a jsou hlavním představitelem volné plochy. Z hlediska široké škály využití pro potřeby dnešního obytného prostoru je potřeba udržovat jejich užité vlastnosti vhodnými pěstebními zásahy a opatřeními (POLEDNOVÁ a kol., 1987).

3.4.1. Funkce trávníků

- Jsou prvkem zaujímavější plochu v sadovnických výsadbách
- Z vegetačního hlediska jsou nejnižším patrem parkových úprav
- Zabraňují povrchovému odtoku dešťových srážek
- Plní (částečnou) protierozní funkci
- Vykazují schopnost zadržování polétavých prachových částic
- Pokud jsou travnaté plochy správně udržovány, nedochází k zátěži životního prostředí
- Z dlouhodobého hlediska se jeví jako vhodný způsob uložení půdy do klidu (HAMATA, 2000)

3.4.2. Uplatnění trávníků

- Rekreační parkové trávníky, sídlištní trávníky, travnaté plochy lesoparků
- Střešní zahrady
- Pro sportovní aktivity (fotbal, tenis, golf, baseball, dostihové dráhy)
- Podél silničních a drážních komunikací jako svahy a násypy (HAMATA, 2000)

3.4.3. Základní pěstební a udržovací zásahy travníků

Kosení – Pravidelně opakující se proces odstraňování biomasy, která je výsledkem travního přírůstu za určitý čas. Udržování výšky travníku na určité úrovni budí estetický dojem. Vzhledem k rychlosti růstu zejména během vegetační doby je zapotřebí odstraňovat jednorázově alespoň 1/3 stávající výšky porostu. Četnost kosení během roku vychází z typu travníků, kdy parkové a luční plochy sekáme 0-15x, hřišťové a okrasné 20-50x, reprezentační typy 50-80x (STRAKA; STRAKOVÁ, 2003). K udržování travníků existuje na trhu nepřehledné množství sběračů travní hmoty a sekaček. Dělení do několika skupin je podle způsobu stříhu a odstranění travní hmoty. Za nejkvalitnější typy sekaček jsou považovány modely s umístěním sekacího ústrojí před pojezdovými koly stroje (HAMATA, 2000).

Hnojení – s pravidelným kosením travníků dochází ke ztrátě plyných živin potřebných jako zdroj energie pro fyziologické procesy (STRAKA; STRAKOVÁ, 2003). Jde zejména o nezanedbatelnou spotřebu dusíku z důvodu dorůstání biomasy několikrát v průběhu vegetačního období. Proto je hnojení zásadně důležité jako faktor s vlivem na regeneraci, rozvoj a aktivitu kořenového systému (HAMATA, 2000). Při stanovování množství celkové roční dávky živin se musí zohlednit důležité faktory jako jsou: zda dochází k mulčování pokosené hmoty, typ používaného hnojiva, charakter vegetační vrstvy, frekvenci používání (především při hranicích ploch) (STRAKA; STRAKOVÁ, 2003). Hnojiva rozdělujeme na organická a anorganická. Organickými hnojivy se rozumí rozložený a prosátý materiál například (ornice s příměsí písku a rašeliny, kompost, písek s rašelinou). Anorganických hnojiv existuje celá škála od jednosložkových až po speciální, která obsahují mikroelementy, herbicidy či fungicidy (HAMATA, 2000).

Vertikutace – z biologického hlediska díky vertikutaci dochází k prodloužení života travníku. Provedení spočívá v mělkém nařezávání travního drnu svislými noži vertikutátoru a je tak zajištěna tvorba nových odnoží což vede k celkovému zmlazování plochy. Důležité je, aby nebyl poškozen kořenový systém travníku. Vhodná doba pro tento technický proces je období plné vegetace nejlépe v průběhu jara a na podzim. Nutné je vyhnout se obdobím přízemních mrazíků a dlouho trvajícím suchům (STRAKA; STRAKOVÁ, 2003).

Aerifikace – Úkolem aerifikace je zásadní zlepšení podmínek důležitých pro regeneraci kořenového systému. Princip spočívá v provzdušňování utužených ploch trávníků plnými nebo dutými hroty s následným umožněním přístupu vody, vzduchu a živin přímo do půdního profilu (HAMATA, 2000).

Pískování – Pravidelné provádění vede ke zvýšení propustnosti svrchní vrstvy pro vodu a vzduch. Nedílnou výhodou pískování je i vyrovnání drobných nerovností a rychlejší odbourání travní plsti. Vhodným materiálem je ostrohranný křemičitý písek, pokud možno bez většího obsahu vápence a jílu (STRAKA; STRAKOVÁ, 2003).

Dosev – I přestože mají trávy schopnost rozrůstání do prostoru a porůstat menší holá místa, není možné tuto jejich vlastnost přeceňovat. V praxi se doporučuje plochy bez travního pokryvu přesahující velikost lidské dlaně, průběžně dosévat. Pro dosévání je z hlediska konkurence schopnosti používat druhy s rychlým klíčením (STRAKA; STRAKOVÁ, 2003).

3.5. Úloha zeleň ve vztahu k životnímu prostředí

S rostoucím zhoršováním životního prostředí se zvyšuje celosvětový zájem o prvky životního prostředí. Životní prostředí pro člověka můžeme charakterizovat jako soubor přírodních a člověkem vytvořených složek, které působí na člověka jako na jedince, nebo na celou společnost. A právě zeleň se bere jako jedna ze složek působících pozitivně na člověka. Současné moderní zvětšování plochy zeleně je zapříčiněno její multifunkčností. Zlepšování životního prostředí zastavěných intravilánů města a vesnic je podmíněné právě výsadbou zeleně. Nesmíme opomenout ani na architektonický význam, zvýšení estetiky a barevného kontrastu měst. Tyto faktory přispívají ke zlepšení celkového dojmu při pohledu na danou část města či vesnice. Význam zeleně v prostředích obydlených lidmi lze také chápat jako jednu z forem krátkodobé rekreace, nebo odreagování v současném uspěchaném světě (KRPEŠ, 1980). Krajinná zeleň, a to jak lesy, stromořadí i solitérní stromy mají svou hospodářskou důležitost nejen pro svou dřevní hmotu, ale i jako činitel vodohospodářský, klimatický, protierozní a půdotvorný. Ve vztahu ke zvěři a ptactvu je významný z hlediska poskytování úkrytu. Její ekonomický význam v urbanizovaném prostředí je téměř zanedbatelný (HURYCH, 2011).

3.6. Sídlištní zeleň

Mezi lety 1959 – 1991 byla ještě tehdy na zemi bývalého Československa realizována výstavba panelových sídlišť. Do toho období spadá také založení největšího množství sídlištní zeleně. Často tomu bylo na volných plochách, které zůstaly po výstavbě nezastavěné a nebylo pro ně nalezeno jiné uplatnění. Výsadby se zakládaly mnohdy zcela nekonceptně, na stanovištích bez předchozích příprav, často ještě s pozůstatky stavební sutě, což způsobovalo velké ztráty na vysazených dřevinách. A právě takto zakládaná zeleň by měla tvořit stěžejní zázemí obyvatelům žijícím v těchto prostředích. Mnohdy se stává, že v místech s největší koncentrací obyvatel často zeleň neplní svoji funkci. Jde zejména o výsadby starších sídlišť, kde chybí funkce odpočinková nebo relaxační. Revitalizace se zaměřuje spíše na dětská hřiště, pusté plochy a květinové truhlíky před nákupními centry (KUPKA, 2006). Nesmírně důležité je uspořádání zeleně, ať už jde o uspořádání pravidelné nebo přírodní. Nesmíme dopustit, aby nová výsadba byla chápána jako cizí těleso v krajině. Proto musí dojít k respektování okolních prvků krajiny a jejich vzájemnému estetickému sjednocení. Plochy městských sídlišť by měly být osazovány domácími dřevinami nebo dřevinami u nás zdomácnělými (NOVOTNÝ, 1958). Limitním faktorem vysoké zeleně je doprava a inženýrské sítě. Pouze stromy mající dominantní působnost jsou svými proporčními vlastnostmi schopny tlumit účinek velkých betonových bloků staveb a přiblížit jej pohlednosti pro lidské oko. V nedostatečně informované veřejnosti pak jakékoli kácení vzbuzuje negativní reakce, které často brání naléhavým probírkám přehoustlých nebo přestárlých porostů (KUPKA, 2006). Vhodná volba sortimentu dřevin je vzhledem ke špatnému podloží městských prostředí a vyšší koncentrací živočišných výkalů zásadní. Volba tak musí být zaměřena na dřeviny snášející suché půdy s vyšším pH a s výbornou regenerační schopností, která je nezbytná vzhledem k častým a četným mechanickým poškozením (STEJSKALOVÁ, 2011). Celkové průzkumy poukázaly na selhání týkající se údržby městské zeleně. U 49 % zkoumaných sídlišť dochází pouze k částečné údržbě jako je hrabání listí, sekání trávy a odstraňování nevyhovujících větví stromů. V 39 % případů nedochází k pravidelné údržbě vůbec a pouhých 12 % podléhá vhodné pravidelné údržbě (KUPKA, 2006).

3.7. Management péče o sídelní zeleň a jeho cíle

Hlavními úkoly současné rozvojové politiky měst je smysluplné ekonomické a ekologické využití nezastavěných a nezastavitelných území. Z pohledu mnoha občanů je veřejná zeleň brána jako samozřejmost a její chování k ní je mnohdy destruktivní. Proto je zapotřebí v těchto souvislostech přesně definovat systém zeleně a vytvořit jasné prostorové struktury. Poloha a funkce je tím správným měřítkem její kvality (ŠIMEK, 2003).

Aktuální úkoly v oblasti péče o sídelní zeleň

- Zajištění plné funkčnosti vegetačních prvků
- Zajištění a vhodné využívání finančních prostředků určených pro zajištění režimu péče
- Optimalizace struktur ploch v systému sídelní zeleně
- Realizace a rozvoj programů pro zajištění následné péče
- Vyhodnocování a zobecňování ekonomických ukazatelů souvisejících s aktuální péčí o veřejnou zeleň
- Péči o objekty sídelní zeleně diferenciovat podle významu plochy v systému sídelní zeleně

3.8. Historický vývoj sídelní zeleně

S rozvojem městských výstaveb a jejich opevňovacího systému vzniká odloučení lidských sídel od okolní přírody. Samotná města tvoří umělá území obklopená přírodou. Na těchto městských územích se nachází nedostatek ploch vhodných pro vytvoření rozsáhlejších parkových úprav. Plochy se zelení jsou tak nejvíce soustředěny v kláštorech a soukromých zahradách. V malém množství pak byly na nevelkých plochách zakládány užitkové zahrady (KUČA, 1970).

Středověk – V dobách středověkých měst nebyly podmínky ani předpoklady pro vznik zahrad a parků z důvodu absence vyhovujícího území. Dalším důvodem bylo, že tehdejší hospodářský život obyvatelstva si nevynucoval jejich realizaci (WÁGNER, 1983).

Renesance – V renesančním období si bohatá vrstva společnosti nechávala stavět zámecká panství obklopená parky. Ve Florenci, Sieně, Madridu, Vídni se zakládají

první veřejné parky. Charakteristická byla pro tyto parky stromořadí určená zejména na procházky, nebo k jízdě na koni (WÁGNER, 1983).

Baroko – Zde je možné se díky rozšíření měst až za jejich hradby poprvé setkat s aplikací kompoziční zásady francouzského parku. Buduje se například centrální budova s hvězdicovitě se rozpínajícími cestami se stromořadím. Podobná kompozice je použita i v New Yorkském centrálním parku. U nás koncem 18 století dochází především z ekonomických důvodů k zpřístupnění prvních šlechtických parků. Jde o Brněnské Lužánky nebo zahradu Kanálka v Praze (WÁGNER, 1983).

Polovina 19. století - Průmyslový rozvoj vyvolal nečekaný rozmach veřejných zahrad a parků ve všech městech, a to i v Praze nebo Brně (Wágner, 1983). Rozvoj průmyslu probíhá na základech feudálních měst. Enormní nárůst obyvatel způsobuje chaotický růst měst. Dochází k prolínání obytných a průmyslových zón, narůstá tlak dopravy, a tím se zhoršuje i hygiena. Ploch zeleně vlivem továrenských a bytových výstaveb ubývá. Diferencují se bytové výstavby podle vrstev obyvatelstva, kde se zezeň vyskytuje pouze v komfortních vilových čtvrtích (ULIČNÝ, 1970; SVOBODA, 1973). Hradbová opevnění se ve většině městech ruší a na nově vzniklých plochách se budují parky a okružní třídy se stromořadím. U nás je tím nejlepším příkladem Hradec Králové (SUPUKA a kol., 1991).

Konec 19. století – Zatímco v Evropě se pouze jen diskutuje o uspořádání zelených ploch ve městech, v severoamerických městských aglomeracích se realizují první pozoruhodné projekty zaměřující se na systémové uspořádání zeleně. Příkladem toho je roku 1882 v Bostnu vypracovaný návrh řešení integrované soustavy zeleně pro celé území zahrnující Bostn a dalších 39 obcí (SUPUKA a kol., 1991). Se zakládáním parků a alejí začala velká přeindustrializovaná města, kde si také poprvé všímali spojení s přírodou (ULIČNÝ, 1970).

20. století – s příchodem tohoto období se začínají objevovat zajímavé a předmětné urbanistické práce, rozvíjející různé umělecké směry, které však bohužel neovlivnily vývoj a tvorbu zeleně v městských celcích. Poválečná výstavba v Evropě a nejen v ní se soustředila zejména na satelitní města. V zásadě jde o obytné útvary vybudované v těsné blízkosti mateřských měst oddělená pásmem zeleně v dobrých přírodních podmínkách, které poskytují rekreační možnosti. Pro naše města v poválečném období je typické budování sídlišť většinou mimo zastavěná území. Rysem těchto zástaveb je nevýrazná architektura, neupravenost okolí a malé zastoupení zeleně (ULIČNÝ, 1970).

Lze konstatovat, že ve 20. století přibýlo ve městech jen velmi málo parkových ploch, naopak spíše došlo k jejich úbytku (MAREČEK a kol., 1975).

21. století – současným nezanedbatelným problémem je rozmach rekreace, která vzniká v závislosti na nárůstu volného času, zlepšování životní úrovně a zdokonalování dopravy. To vše klade vysoké nároky na rekreační plochy a sídlištní zeleň ale i zeleň mimo města (MAREČEK a kol., 1975) Dnešní zeleň nekoresponduje se současnými potřebami obyvatel. Problémem je, že parkové plochy vytvořené v okolí šlechtických sídel a veřejných budov se nacházejí v historických částech měst, a přestože byli zpřístupněny veřejnosti, nemůžou tak uspokojit nároky dnešního obyvatelstva. Chybou v tvorbě dnešní městské zeleně je převládající funkcionalistické chápání architektury (SUPUKA a kol., 1991)

3.9. Klimatické podmínky městského prostředí

Se stále se zvyšující vlnou osidlování a s postupnou urbanizací přirozených ekosystémů došlo ke vzniku diametrálně odlišného prostředí sídel s charakteristickou změnou mezoklimatu a mikroklimatu, vegetačního pokryvu a půdního substrátu. Růst sídel a technický rozvoj přispěl rovněž k razantnímu znečištění a tím i ke zhoršení životního prostředí (ŠTĚPÁN, 2003).

Prostředí měst má svoje specifikum v kumulaci tepla a poté k pomalému vychladání zvláště za slunečných dní. Městské mezoklima má průměrnou roční teplotu o 1-2 °C vyšší než je teplota v přirozené lesní krajině. Zároveň dochází k poklesu průměrné roční relativní vlhkosti o 8 – 10 %. Celkový výpar vody se zvyšuje o 15 – 20 % . Následkem rozmachu dopravy a průmyslu stoupá zamoření ropnými deriváty, těžkými kovy, posypovými solemi. Zvláště v letních měsících vzniká smog se silnými fytotoxickými účinky (ŠTĚPÁN, 2003).

3.9.1. Stresové faktory

Stresovými faktory označujeme soubory vlivů, které negativně působí na dřeviny a vzbuzují u nich obranné procesy. Přežití určitého taxonu na daném stanovišti je tak podmíněno intenzitou působení jednotlivých stresových faktorů a jejich vzájemné kombinace. Negativní stresové faktory a jejich působení na dřeviny můžeme ovlivnit vhodně provedeným pěstebním opatřením a výběrem správné dřeviny nebo kultivaru se schopností odolávat negativním vlivům daného prostředí (KOLAŘÍK a kol., 2003).

3.9.1.1. Zvýšená prašnost prostředí

Prašnost v prostředí měst v posledních letech stále více stoupá. Hlavními zdroji prachu je stále se zvyšující počet dopravních prostředků, továren, tepláren. Nejvyšší koncentrace výskytu prachových částic je v úrovni okolo 2 m a pak v úrovni 55 – 60 m nad povrchem země. Vlivem usazování prachových částic na asimilačních aparátech rostlin ovlivňuje průběh jejich fyziologických procesů. Dochází tak k ucpávání průduchů listů a tím, že je prach tmavý snižuje také albedo listu. Těžké kovy a radioaktivní látky obsažené v prachu po rozpuštění srážkovou vodou pronikají do pletiv stromů. Zvláště ohroženými druhy jsou dřeviny s pýřitými listy, kde je usazování částic jednodušší (KOLAŘÍK a kol., 2003).

3.9.1.2. Proudění vzduchu

V městském prostředí se často můžeme setkat s takzvaným kaňonovým prouděním, které vzniká při vysokých rychlostech proudění vzduchu mezi budovami v souběžně orientovaných ulicích. Proudění vzduchu mechanicky namáhá kořenové systémy dřevin vedoucí ke zvýšené transpiraci a následnému vysoušení pletiv stromů (GREGOROVÁ a kol., 2006).

3.9.1.3. Posypové soli

Hlavním obdobím zvýšené koncentrace NaCl (chlorid sodný) je zimní období spojené s údržbou vozovek. Kritická vzdálenost vlivu solí na dřeviny je od 2 do 10 m od okraje silnice. K průniku iontů chlóru dochází dvěma způsoby a to přímým, kdy k pronikání dochází přes asimilační orgány a kořenovým systémem z půdy označované jako nepřímé.

Projevy primárního poškození:

- Poškození doposud nezdřevnatělých výhonů, pupenů, kůry
- Postupné odumírání kambia
- Předčasný opad asimilačních orgánů, nekrózy
- Snižovaný příjem vody s důsledkem usychání
- Příjem malého množství důležitých iontů
- Nedokonalá minerální výživa (KOLAŘÍK a kol., 2003).

3.9.1.4. Střídání teplot vzduchu

Zvláště v letní období se ve městech utváří takzvaný tepelný ostrov, kdy je teplota městského prostředí až o několik stupňů vyšší než teplota v extravilánu měst. Vysoké teploty v ulicích a mezi budovami mají za následek zvýšenou transpiraci dřevin, půdního povrchu a jeho okolí. Tím, že dochází ke zvyšování půdní teploty urychluje se tak intenzita kořenového dýchání, což vyvolává pokles kyslíku v kořenových pletivech, okolní půdě a následuje stagnace růstu kořenového systému (GREGOROVÁ a kol., 2006). V důsledku teplotních změn městských stanovišť dochází k postupnému vytlačování domácích dřevin, taxony introdukovanými z krajín teplejšího klimatu (KOLAŘÍK a kol., 2003).

3.9.1.5. Vliv živočišných exkrementů

Zejména psí moč v porovnání s močí jiných živočichů obsahuje více fosforu a močoviny. Bylo zjištěno, že pes vyprodukuje mezi 40 a 2000 ml moči denně. V Berlíně tak bylo u frekventovaných stromů naměřeno 10 litrů moči za rok. Styk moči s nadzemními částmi rostliny, způsobuje jejich poškození, a to i při jednorázové kontaminaci. Rezistentnost rostlin vůči tomuto vlivu se mění s věkem a poškozenou částí rostliny. Zvláště pak u mladých stromů se můžeme setkat se vznikem nekrotických pruhů, trhlin a odumíráním kambia v bazálních částech kmínků (KOLAŘÍK a kol., 2003)

3.9.1.6. Zemní práce

Nadzemní i podzemní části stromů jsou velice citlivé na jakékoliv poranění. Právě zemní práce způsobují mnoho silně negativních vlivů jako jsou například tyto:

- Mechanické poškození kořenových náběhů a kmenů
- Porušení celistvosti kořenového systému s následkem průniku kořenových hub
- Zakrývání prokořeněné plochy navážkou zeminy nebo skladováním materiálu
- Snižování horizontu půdy s narušováním svrchní vrstvy kořenového systému při realizaci výkopových prací (ŠTĚPÁN, 2003)

3.10. Preventivní ochranná opatření proti chorobám a škůdcům

Ochrana proti chorobám a škůdcům na městském zeleni je často vykonávána až v době kdy způsobené škody jsou už jasně na zeleni viditelné. V tomto čase už však nemá chemický zásah účinnost, protože došlo k promeškání období, kdy je přípravek ještě účinný. Z toho plyne potřeba provádět častější preventivní kontroly dřevin. K eliminaci škod nám pomáhá dokonalá znalost houbových a hmyzích škůdců vyskytujících se v daných podmínkách prostředí. Nesmí být opomenut přehled o dřevinné skladbě městské zeleně s respektováním jejich ekologických nároků (HRUBÍK, 1986).

3.10.1. Mechanická ochrana

Metoda důsledné ochrany proti parazitickým houbovým činitelům v městském prostředí spočívá v důsledném pravidelném vyhledávání a odstraňování napadených stromů nebo částí stromů na kterých se nacházejí orgány hub. Prevence spočívá v předcházení vzniku poranění. Vhodné je provádění mikrochirurgických zákroků, kdy dochází k odstraňování infikovaného pletiva, vyhladí se rána a provede se ochranný nátěr. Způsoby mechanické prevence a ničení živočišných škůdců spočívá opět v jejich důsledném vyhledávání, sběru a ničení. V městském prostředí jde zejména o bekyni velkohlavou (*Limantria dispar*) a bekyni zlatořitnou (*Euproctis chrisorrhoea*) u nichž je třeba po opadu listů vyhledávat a ničit jejich vajíčka a hnízda. (JUHASOVÁ; GÁPER, 1986)

3.10.2. Chemická ochrana

Využívají se zejména chemické prostředky označující se jako pesticidy, které se dále dělí na insekticidy, používané při boji se škodlivým hmyzem a fungicidy aplikované při ničení parazitických hub. Početnou skupinu škodlivých druhů představuje skupina mšic rodu (*Aphidoides*) tvořící kolonie na asimilačních aparátech jehličnatých i listnatých stromů. Srovnatelným škůdcem jako mšice jsou červci rodu (*Coccides*) u nichž je ochrana ztížena pro jejich voskové štítky a vlákna zabraňující proniknutí aplikovaného roztoku. Ochranu proti dřevokazným houbám je nutné provést ihned po vzniklém poranění (HRUBÍK, 1988).

3.10.3. Biologická ochrana

Je ochranou podporující živé organismy omezující rozvoj nebo likvidaci škodlivých činitelů. V rámci biologické ochrany proti škodlivému hmyzu našly své místo syntetické pyrethroidy jejichž výroba je založena na základě přírodních látek pyreteroidů. Pyrethroidy způsobují kontaminaci hmyzu projevující se nefunkčností nervové soustavy a omezením pohybové aktivity. Stinnou stránkou pyrethroidů jsou jejich mimořádně nepříznivé účinky na obojživelníky a ryby. (SUPUKA, 1991).

3.10.4. Agrotechnické způsoby ochrany

Podmínkou tohoto způsobu ochrany je pěstování dřevin tak, aby byly schopny samy odolávat chorobám a škůdcům, to tedy znamená poskytnout porostům co nejlepší životní podmínky a pokud možno co nejvíce zhoršovat životní podmínky původcům chorob. Mezi agrotechnické způsoby ochrany patří zejména:

- Používání vhodného a zdravého sadebního materiálu
- Zajištění přijatelných podmínek pro růst a vývoj
- Správný výběr stanoviště
- Vhodné ošetření během celého roku

(JUHASOVÁ; GÁPER, 1986)

3.11. Oceňování dřevin

Stanovení hodnoty dřevin v prostředí mimo les je úlohou, která může mít mnoho důvodů. Za tři nejzákladnější důvody se považují:

1. Při převodu či prodeji nemovitostí nebo dědickém řízení
2. Jako výpočet kompenzace ekologické újmy vzniklé při pokácení dřevin
3. Výpočet škody vzniklé při poškození dřevin

První bod řeší vyhláška k zákonu č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku. Bod dva a tři nelze aplikovat na tuto vyhlášku z důvodů její přesné definice týkající se zákona o oceňování majetku stanoveného v SS1 tohoto zákona. Proto byla sestavena metodika oceňování dřevin rostoucích mimo les dle AOPK ČR (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR). Metodiku oceňování používáme například v případě, kdy kácení dřevin podléhá rozhodnutí podle §9 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.. V takovém případě může orgán ochrany přírody požádat náhradní výsadbu jako kompenzací ekologické újmy

vzniklé v důsledku kácení dřevin. Výši újmy stanovuje metodika AOPK ČR a dle vypočtené hodnoty uloží následnou realizaci výsadeb. Výsadby jsou provedeny na pozemcích žadatele. V případech, kdy není možné výsadby provést, je možné provést výsadbu na pozemcích jiných vlastníků s jejich souhlasem. Další případ nastává, pokud je proveden takzvaný „nedovolený zásah“, kterým se rozumí takové poškození snižující ekologickou a estetickou funkčnost dřeviny nebo její okamžité či následné odumření. Pokud dojde k takovému skutku může orgán ochrany přírody uložit, jak sankci (pokutu) tak i kompenzaci za následky vzniklé tímto nedovoleným jednáním. Výše újmy je počítána podle metodiky AOPK ČR dvěma postupy. První postup nastává, pokud k poškození dřeviny došlo v důsledku nesprávně provedeného ořezu. V takovém případě je újma vypočítána přímo v kroku, ve kterém se zjišťuje snížení hodnoty stromu. Následná výše újmy je rovna vypočítané srážce hodnoty. Druhým postupem se řídíme, pokud dojde k poškození stromu způsobené jiným typem zásahu, než je výše zmiňovaný nevhodný ořez. Jde často o poškození kmene. U takto poškozených jedinců stanovujeme výši škody, jako rozdíl hodnoty stromu před a po nedovoleném zásahu (KOLAŘÍK a kol., 2009).

Využití výpočtu hodnoty dřevin podle metodiky AOPK lze využít i jako vhodný nástroj při plánování výstavby budov, plánování tras výkopů apod.

Důležité je pochopit rozdíl mezi oceňováním dle zákona o majetku a oceňováním dle metodiky AOPK. Kdy podle zákona o oceňování majetku je strom chápán jako součást pozemku, na kterém roste a který zhodnocuje. Metodika AOPK ČR oceňuje společenskou újmu, která vzniká v důsledku pokácení dřeviny nebo částečným znehodnocením nedovoleným zásahem (KOLAŘÍK a kol., 2009).

4. Metodika

Část metodika popisuje provedení způsobů, které byly použity během terénního šetření. V rámci toho šetření bylo zapotřebí zjistit výšku stromu (h), výčetní tloušťku stromu ($d_{1,3}$), výšku nasazení koruny (h_c), průměr koruny (d_c) a taxon. Mimo základních dendrometrických veličin byl také pomocí metodiky AOPK (agentura ochrany přírody a krajiny) posuzován zdravotní stav a fyziologická vitalita. Součástí terénního šetření byla lokalizace zkoumaných taxonů a jejich následné zanešení do mapy a na tomto základě i následné vypracování inventarizačního plánu pomocí ArcGis 10.4.

4.1. Určení taxonu

Jedním z cílů zadané práce bylo i určení taxonu. Určení bylo stanoveno na úrovni druhu, kultivaru nebo variety okrasných rostlin. Uvedeny byly jejich vědecké názvy vycházející z latiny a český název dle nomenklatury. Rozlišování probíhalo na základě získaných znalostí poznávacích znaků a konzultacemi s vedoucím práce. Inventarizace probíhala v době vegetačního klidu, což ztěžovalo až znemožňovalo přesné určení některých především keřových taxonů – v takových případech byla dřevina určena pouze do úrovně rodu.

4.2. Výška nasazení koruny (h_c)

Měříme pomocí výškoměru jako vzdálenost mezi patou kmene a místem, kde se začíná vytvářet hlavní objem větví a asimilačních orgánů. Je jedním z kritérií při posuzování stability stromu (KOLAŘÍK a kol., 2005).

4.3. Průměr koruny (d_c)

Je měření uváděné v metrech jako aritmetický průměr dvou měření na sebe vzájemně kolmých. Pokud je koruna výrazně asymetrického tvaru musí být provedena dvě měření. První jako jeden průměr v nejdelší ose a druhé na něj kolmé (KOLAŘÍK a kol., 2005).

4.4. Tvorba inventarizačního plánu

Jako výstup práce bylo i vytvoření inventarizačního plánu se zakreslením a určením polohy všech jedinců vyskytujících se v prostoru zájmové oblasti. Digitální zpracování bylo provedeno s pomocí programu ArcGis 10.4.

4.5. Zatřídění do tloušťkových stupňů

Metoda tloušťkových stupňů souvisí spíše s určováním objemu pomocí tabulek. Jde o zařazení jednotlivých výčetních tlouštěk do určitého tloušťkového stupně. V našem případě byly použity čtyřcentimetrové stupně se středovými hodnotami 2,6,10 ...cm (tloušťkový stupeň 2 zahrnuje hodnoty od 0,1 cm do 4 cm.

4.6. Zatřídění do výškových intervalů

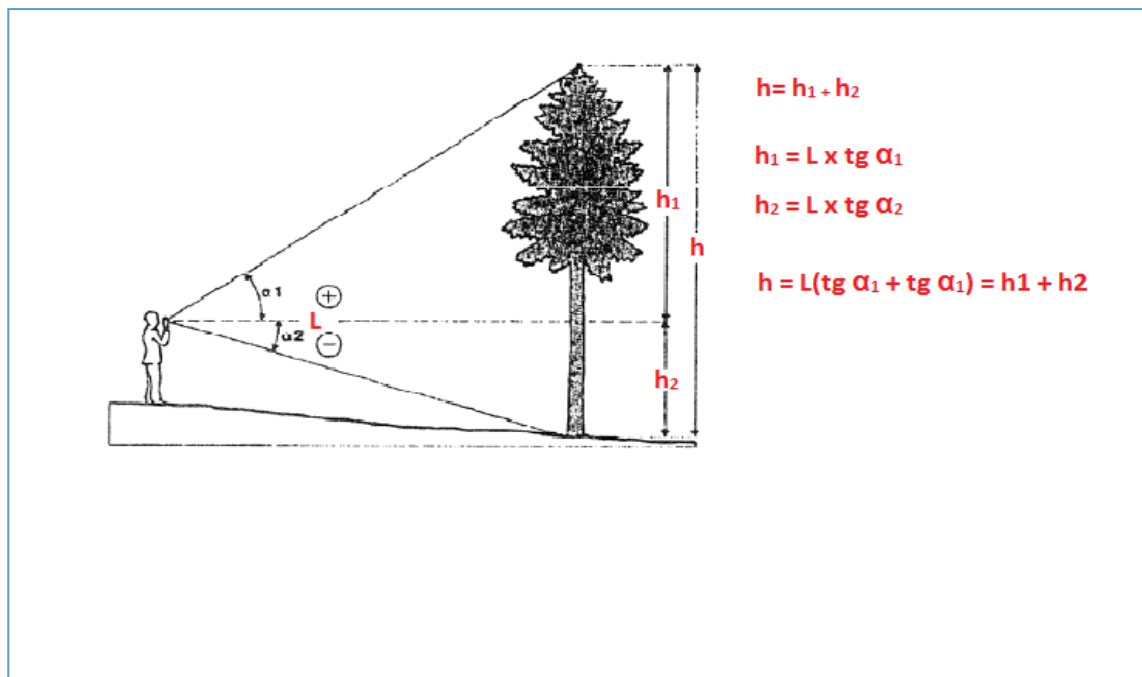
Zjištěné jednotlivé výšky stromových taxonů byly roztríděny do výškových intervalů 0-5 m; 6-10 m; 11-15 m; 16-20 m; 21-25 m.

4.7. Výška stromu (h)

Je vyjádřena jako kolmá vzdálenost nacházející se mezi dvěma rovnoběžnými rovinami, které jsou vedeny kolmo na podélnou osu kmene v patě kmene a ve vrcholu stromu.

Pata stromu je místo, kde strom vyrůstá ze země a vrchol stromu je vegetační orgán až na samém vrcholu koruny. Výška je měřena ze vzdálenosti odkud je dobře viditelný vrchol stromu. Pro přesnější určení vrcholu listnatých dřevin je lepší provádět měření v zimních měsících (ŠMELKO, 2000).

Pomůcek k měření výšek je celá řada. Typ námi zvoleného výškoměru nese název Silva. Princip měření tímto přístrojem se označuje jako trigonometrické a je založeno na podobnosti pravoúhlých trojúhelníků (KUŽELKA a kol., 2015).

Obrázek č. 1 Trigonometrický způsob měření výšek Zdroj:(ŠMELKO,2000)

4.8. Výčetní tloušťka kmene (d 1,3)

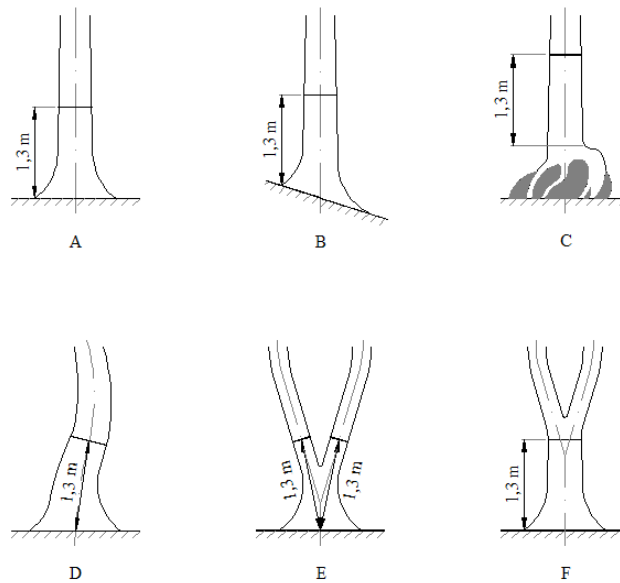
Je jednou ze základních dendrometrických veličin. Výčetní tloušťkou kmene ($d_{1,3}$) se rozumí vzdálenost dvou rovnoběžných tečen vedených protilehlými body na obvodu průřezu kmene ve výšce 1,3 m od paty kmene. Je jednoduše dostupná a měření se obvykle provádí pomocí průměrek různých typů. Tloušťku kmene lze také zjistit z obvodu kmene. Ten zjistíme pomocí obvodového pásma, které má dvě stupnice. Na první stupnici odečítáme obvod v centimetrech, druhá stupnice odpovídá π centimetrům a umožňuje přímo odečítat tloušťku měřeného průřezu. Pokud dochází k měření klasickým krejčovským metrem, průměr kmene získáme jednoduchým matematickým přepočtem: $d_{1,3} = \frac{O}{\pi}$ (KUŽELKA a kol., 2015). Protože, při měření pásmem kopírujeme křivku spojující všechny vyčnívající body obvodu průřezu kmene, takto zjištěná tloušťka je vždy o 1 až 2 % větší než hodnota změřená průměrkou (ŠMELKO, 2003).

Zásady měření tloušťky průměrkou

- Dodržení měření ve výšce 1,3 m.
- Průměrka musí být přikládána kolmo k podélné ose kmene.

- Posuvné rameno průměrky musí být v momentě odečítání přesně kolmé k pravítku.
- Důležitá je také správná stupnice průměrky, která musí být jasně čitelná.
- Rameno průměrky musí po pravítku hladce klouzat (KUŽELKA a kol., 2015)

Způsoby měření výčetní tloušťky

Obrázek č. 2 Zásady měření výčetních tloušťek Zdroj: wikipedia.org/wiki/Vyčetni_tloušťka_a_výška

4.9. Zdravotní stav

Zdravotní stav je vyjadřován v hodnotách 0;1;2;3;4;5. Je tak hodnocen zdravotní stav stromu a to hned z několika hledisek. Hodnotí se narušení kořenového systému, větví a kmene. Za narušení jsou považovány růstové defekty (např. tlakové vidlice), mechanická poškození. Tím je chápáno hlavně stržení kůry, přítomnost ran a napadení dřevokaznými houbami. Do hodnocení není zařazován vliv provedeného nevhodného ořezu, který se hodnotí jako zvláštní parametr (KOLAŘÍK a kol., 2005). Použitá stupnice pro toto hodnocení je uvedena v tabulce č.1.

Tabulka č.1 Stupnice zdravotního stavu dle metodiky AOPK Zdroj:(KOLAŘÍK a kol., 2005)

0	Zdravotní stav výborný
1	Dobrý (defekty malého rozsahu bez vlivu na stabilitu nosných prvků)
2	Zhoršený (narušení zásadního charakteru, často vyžadující stabilizační zásah)
3	Výrazně zhoršený (souběh defektů či poškození snižují perspektivitu hodnoceného jedince, vyžadující stabilizační zásah)
4	Silně narušený (bez možnosti stabilizace, významně zkrácená perspektivita)
5	Havarijní (aktuální riziko rozpadu), případně rozpadlý jedinec

4.10. Fyziologická vitalita

Pro fyziologickou vitalitu je také použita stupnice od 0 do 5, která hodnotí fyziologickou vitalitu. Parametry, které jsou hodnoceny poukazují na jeho životaschopnost a reakci na vlivy vnějšího prostředí. Hodnocení jedinců je zaměřeno na následující parametry: forma větví na periferii koruny a vývin sekundárních výhonů. Použitá stupnice je vyjádřena v tabulce č. 2 (KOLAŘÍK a kol., 2005).

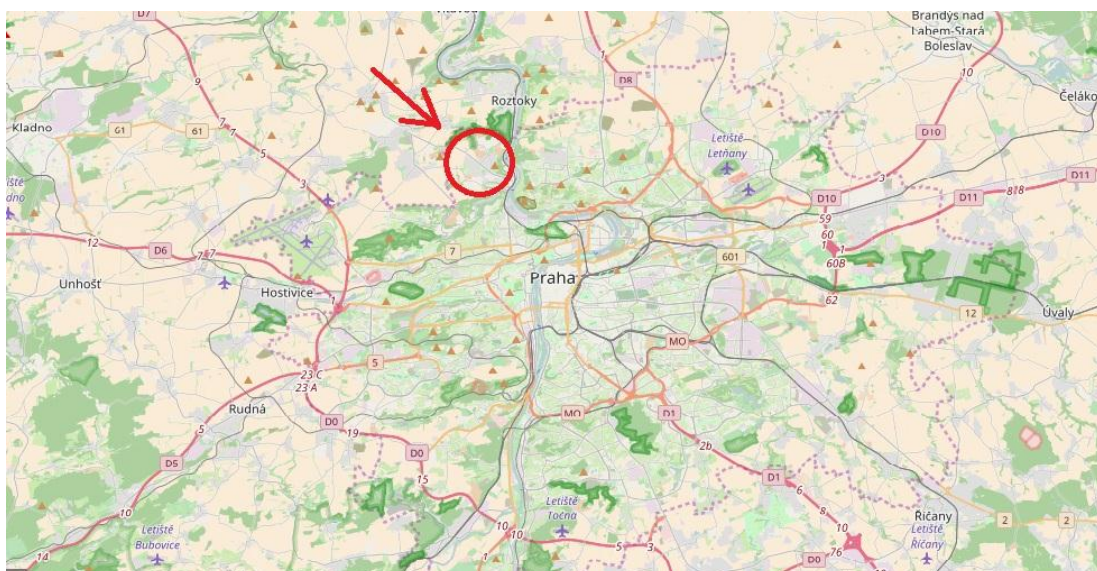
Tabulka č.2 Stupnice fyziologické vitality dle metodiky AOPK Zdroj: (KOLAŘÍK a kol., 2005)

0	Výborná
1	Mírně narušená
2	Zřetelně narušená (stagnace růstu, prosýchání koruny na periferních oblastech koruny)
3	Výrazně snižená (začínající ústup koruny, odumřelý vrchol koruny)
4	Zbytková vitalita (větší část koruny odumřelá)
5	Odumřelý strom

4.11. Charakteristika zájmového území

4.11.1. Městská část Suchdol

Městská čtvrť Suchdol na které se nachází měřená lokalita se rozkládá na severu Hlavního města Prahy na levém břehu Vltavy. Spadá pod správní obvod Prahy 6. Katastrální území Suchdola má rozlohu 5,12 km². Počet obyvatel k roku 2015 je 7023. Významnějším institucím patří Česká zemědělská univerzita s rozsáhlým areálem.

Obrázek č. 3 Poloha městské části Suchdol Zdroj: (<http://www.geoportalpraha.cz>)

4.11.2. Klimatické údaje

Údaje o klimatu jsou ze zdrojů českého hydrometeorologického ústav s meteorologickou stanicí Praha – Klementinum, které se nachází od pražského Suchdola několik kilometrů. Tudíž data nejsou přímo pro naše zájmové území relevantní, ale lze z nich vycházet. Klementinum se nachází v centru města a oproti městské části Suchdol v i nižší nadmořské výšce. A proto lze usuzovat, že teploty naměřené v Klementinu budou vyšší než v Suchdole.

Charakteristika	1961 - 1990	1971 - 2000	1981- 2010
Průměrná roční teplota vzduchu	+ 10,0 °C	+ 10,4 °C	+ 10,8 °C
Průměrná teplota v měsíci lednu	-0,2 °C	+ 0,7 °C	+ 0,9 °C
Průměrná teplota v červenci	+ 19,7 °C	+ 20,1 °C	+ 20,8 °C
Průměrný roční srážkový úhrn	469,7 mm	456,5 mm	458,5 mm

4.11.3. Historie Suchdola

Historické prameny o existenci Suchdola sahají až do období knížecího rodu Přemyslovců, kdy tato rodina sídlila od počátku 8. století na Levém Hradci. Samotný Suchdol vznikl až z hospodářských potřeb Levého Hradce. Levohradečtí lovci pro své lovecké potřeby postavili v lese Luboce loveckou chatu, kterou situovali nedaleko cesty spojující Levý Hradec se sídlem vládnoucích Přemyslovců na pražských Hradčanech. Postupem času byla chata přestavována a až později byl nedaleko postaven suchdolský dvorec, což byl první zárodek pozdější obce Suchdol (KRPEŠ, 1980). Existence první listinné zmínky se datuje kolem roku 1045 kdy se Suchdol postupně dostával do povědomí lidí. Postavení Únětického kostela roku 1132 vedlo k přiřazení prvních obyvatel Suchdola pod tento kostel (VOLNÁ, 2014). Za vlády Karla IV. bylo na Suchdole rozšířeno pěstování vinné révy. Vinice byla nespočetněkrát zpustošena. Svého zvelebení se dočkala až za vlády Marie Terezie (KRPEŠ, 1980). První pivovar na suchdolském území nechal vybudovat roku 1557 otec Zikmunda rytíř Ctibor Sluzský z Chlumu. Pro svého syna zde také nechal vystavět zámek stojící na Suchdole dodnes jako Brandejsův statek. Během 30. leté války došlo ke zpustošení Suchdola Švédskými vojsky, která jej nechala celý v roce 1648 vypálit. Obyvatelé se rozhodli zničený kraj opustit a na Suchdole zůstalo pouze 25 věrných obyvatel. Zpět se lidé vrátili až po roce 1652 poté co kraji vrátil tvář rytíř Jakub Roden z Hirsenu, jenž zde obnovil funkci pivovaru, opravil zámek a tři velké stodoly. Ani morová vlna procházející Evropou se nevyhnula v letech 1713 – 1714 Suchdolu (VOLNÁ, 2014). Revoluční rok 1848 přinesl zrušení roboty a tím i zánik závislosti na vrchnosti. Z nevolníků se stávali občané, kteří si vzali správu obce do vlastních rukou. Počet obyvatel rostl a před první světovou válkou žilo v obci 920 obyvatel (KRPEŠ, 1980).

Česká zemědělská univerzita, jak ji známe dnes vznikla zřízením zemědělského oboru na České vysoké škole technické dekretem vydaným roku 1906 císařem Františkem Josefem. Ještě v roce 1912 se škola jmenovala Vysoká škola zemědělského a lesního inženýrství Českého vysokého učení technického sídlící od roku 1936 v Dejvicích. K přestěhování na dnešní místo došlo až v roce 1952 a tím se univerzita stala samostatnou Vysokou školou zemědělskou (VOLNÁ, 2014).

Podle KRPEŠ (1980) má Suchdol rozlohu 238 ha a 4 642 obyvatel. V roce 2000 je na Suchdole už 4 971 obyvatel (VOLNÁ, 2014). Dnešní městská část Suchdol má katastrální výměru 431 ha a počet obyvatel je 7023 (ČSÚ, 2016).

4.11.3.1. Znak městské části

Vytvořením znaku Suchdola byl roku 1991 pověřen učitel a výtvarník zdejší školy Radovan Papež. Na znaku jsou vyobrazeny dvě labutě symbolizující partnerskou věrnost, labutě též symbolizují písmena S jako názvy dvou nejstarších obcí na území Prahy, Suchdol a Sedlec (VOLNÁ, 2014).

Obrázek č. 4 Znak městské části Suchdol Zdroj:

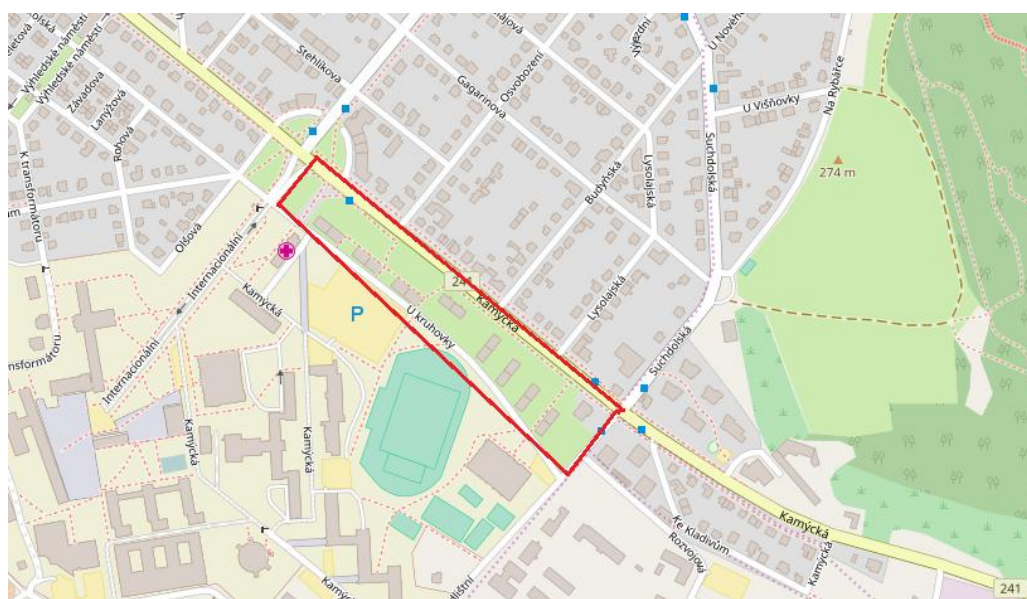
5. Výsledky

5.1. Popis zkoumané lokality

Dendrologická revize zeleně v intravilánu Prahy 6, Suchdola ve dnech od 16.2.2017 do 19.2.2017. Zájmová lokalita se nachází v ulici U Kruhovky. Na zkoumané ploše se nachází 8 činžovních domů každý se dvěma vchody a 3-4 patry. Lze tedy usoudit, že jde o lokalitu s poměrně vysokou koncentrací obyvatel. Lokalita přímo sousedí s ulicí Kamýčká, kterou prochází frekventovaná silnice II/241 spojující Horoměřice a Dejvice.

Tabulka č.4 Katastrální údaje vybrané lokality Zdroj:(<http://www.cuzk.cz>)

Parcelní číslo:	1627/6
Obec:	Praha
Katastrální území:	Suchdol
Výměra (m ²):	30478
Typ parcely:	Parcela katastru nemovitostí
Způsob využití:	zeleň
Druh pozemku:	Ostatní plocha
Vlastnické právo:	HLAVNÍ MĚSTO PRAHA, Mariánské náměstí 2/2, Staré město, 11000 Praha 1
Svěřená správa nemovitostí ve vlastnictví obce:	Městská část Praha – Suchdol, Suchdolské náměstí 734/3, Suchdol 16500 Praha 6

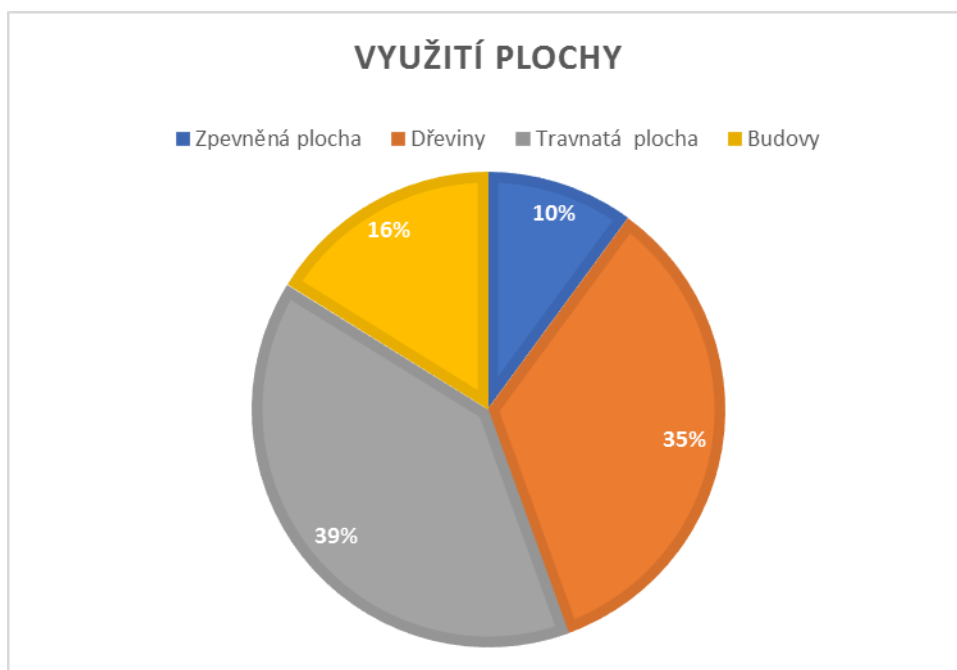
Obrázek č. 5 Vyznačení dané lokality Zdroj: (<http://www.geoportalpraha.cz>)

Pro zlepšení přehlednosti inventarizace byla zájmová část pomyslně rozdělena do 9 segmentů A-CH. Každý segment se vymezuje v rámci jednoho domu. Hranice segmentů je většinou zpevněná plocha v podobě chodníků.

Obrátek č. 6 Rozdělení vybrané lokality do jednotlivých segmentů Zdroj:(www.mapy.cz)

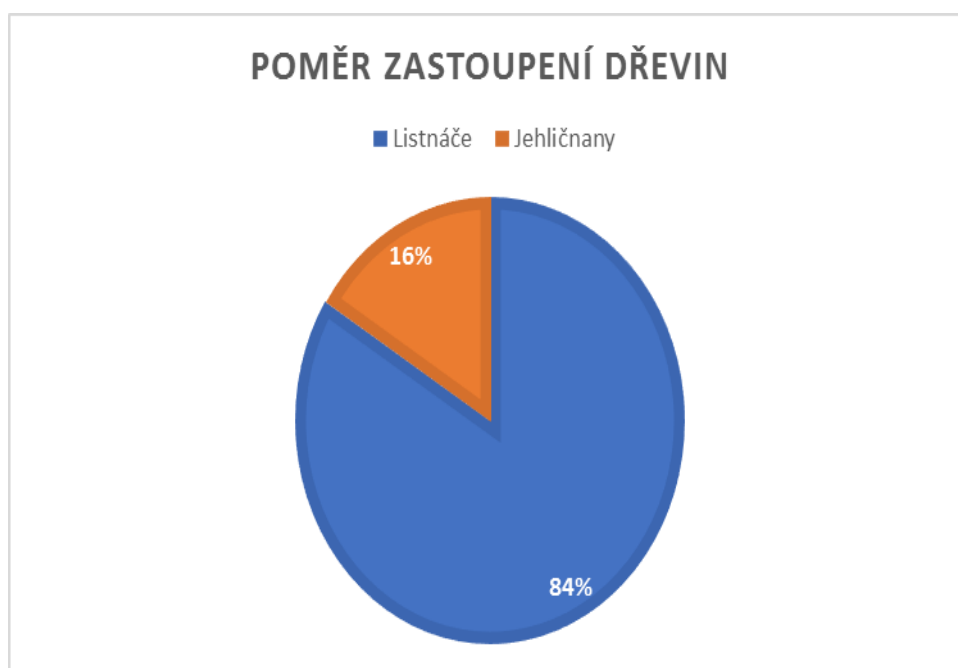
Zájmová lokalita se rozkládá na 3 hektarech, což je přibližně 1 % z celkové výměry městské části Suchdol zjištěné ke dni 31.12. 2015. Využití plochy je ze $\frac{3}{4}$ využito pro zeleň. Za zeleň jsou zde považovány dřeviny a travnaté plochy. Pouze $\frac{1}{4}$ je využita pro zástavbu a zpevněné plochy v podobě parkovišť a chodníků.

Graf č. 1 Využití plochy Zdroj: autor

5.2. Výsledky měření zeleně

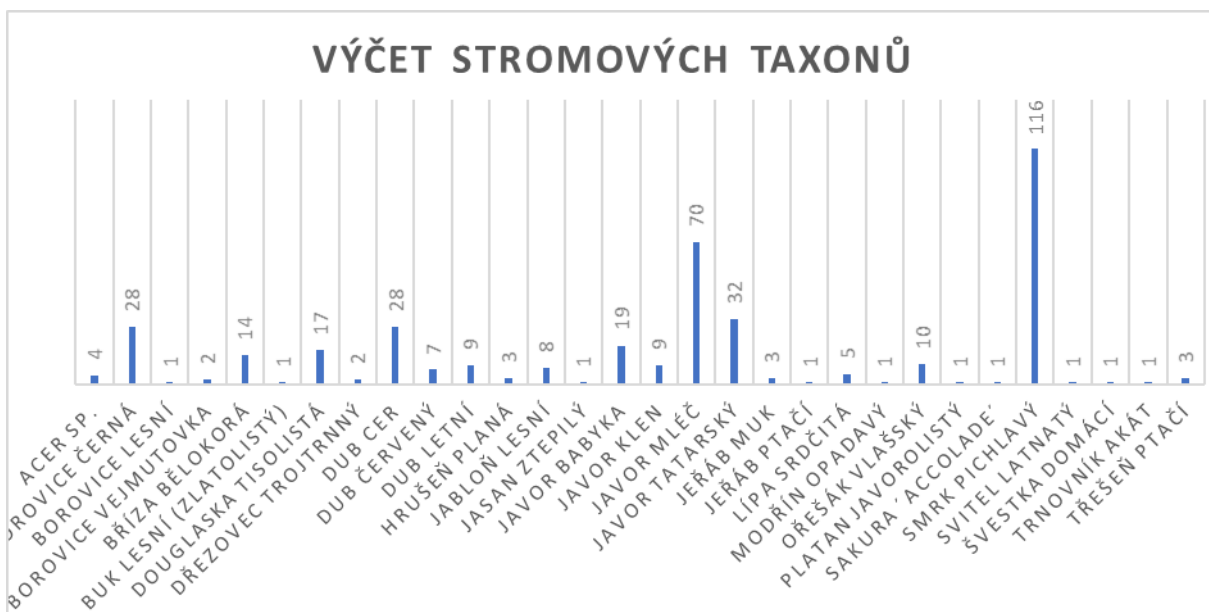
Na předemětné lokalitě byla provedena inventarizace u 488 ks dřevin. Tyto dřeviny jsou dále rozděleny na stromové taxony, které byly zastoupeny v množství 399 ks a keřové taxony v množství 89 ks s celkovou výměrou 3157 m². Zastoupení jednotlivých druhů lze na základě zjištěných výsledků považovat za heterogenní. Vyskytuje se zde 30 druhů stromů a 23 druhů keřů. Listnaté dřeviny jsou v zastoupení 84 %, jehličnaté mají zastoupení 16 %.

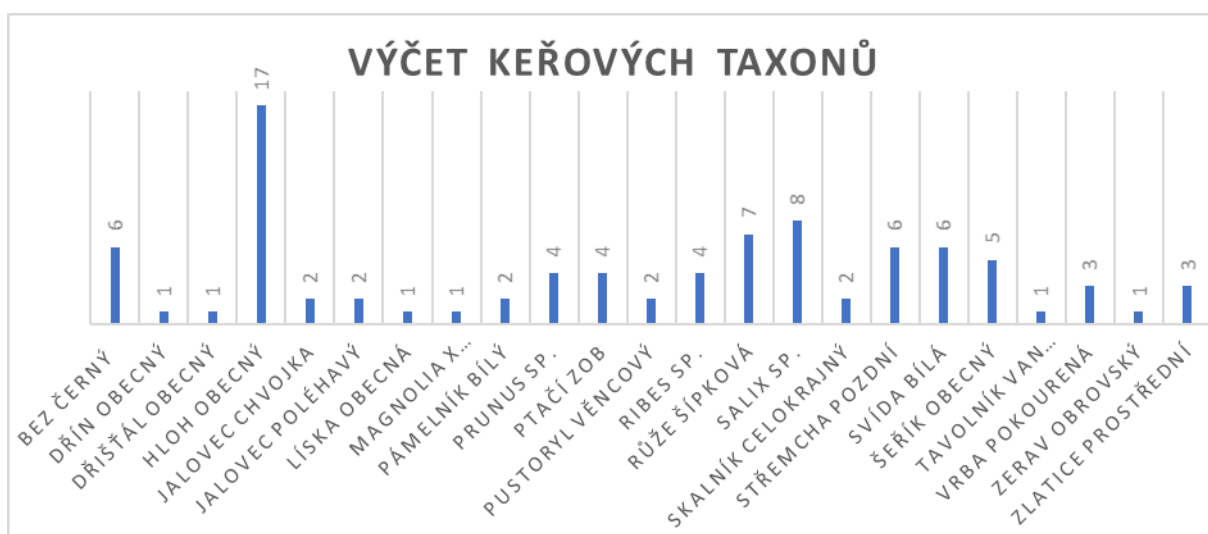
Graf č. 2 Poměr zastoupení dřevin Zdroj: autor

Průměrná výčetní tloušťka měřených dřevina byla 24,6 cm. Průměrná výška 10,6 m. Strom s nejvyšší výčetní tloušťkou byl dub cer (*Quercus cerris*) nacházející se v segmentu H pod číslem 70. Jeho výčetní tloušťka dosáhla 70 cm a výška 16 m. Největší výška byla naměřena u stromu v segmentu B s číslem 35. Byl jím smrk ztepilý (*Picea abies*) s výškou 23 m a výčetní tloušťkou 48 cm.

Nejpočetnějším druhem jehličnatých dřevin byl smrk pichlavý (*Picea pungens*), v počtu 116 ks. Za listnatých dřevin to byl javor mléč (*Acer platanoides*) v počtu 70 ks.

Graf č. 3 Výčet stromových taxonů Zdroj: autor

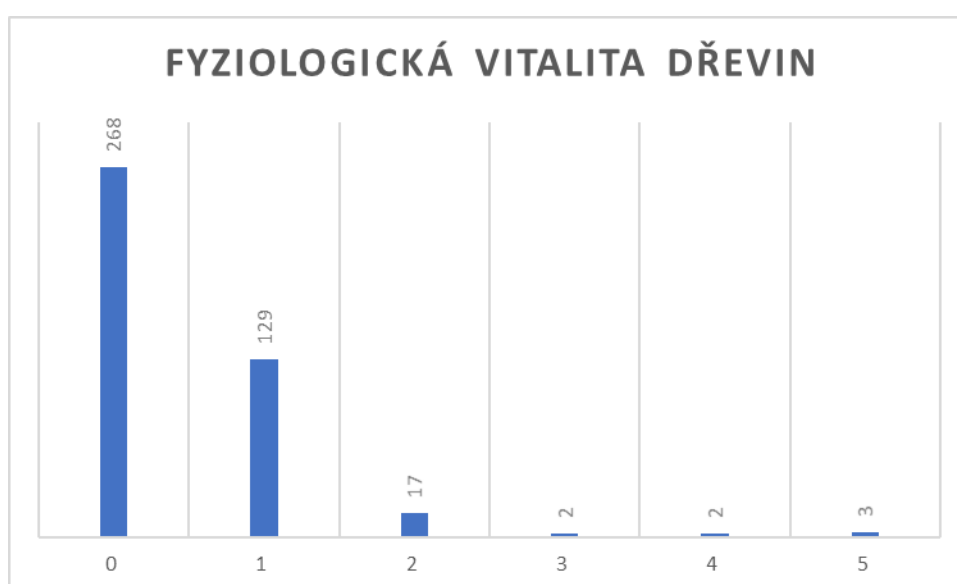
Graf č. 4 Výčet keřových taxonů Zdroj: autor

Zdravotní stav inventarizovaných dřevin můžeme označit jako výborný, protože 323 ks dřevin spadá pod označení stupněm 0 (zdravotní stav výborný). U 5 dřevin byl zjištěn stupeň 4 a 5 (silně narušený, havarijní). Pro tyto jedince, byla navržena patřičná opatření.

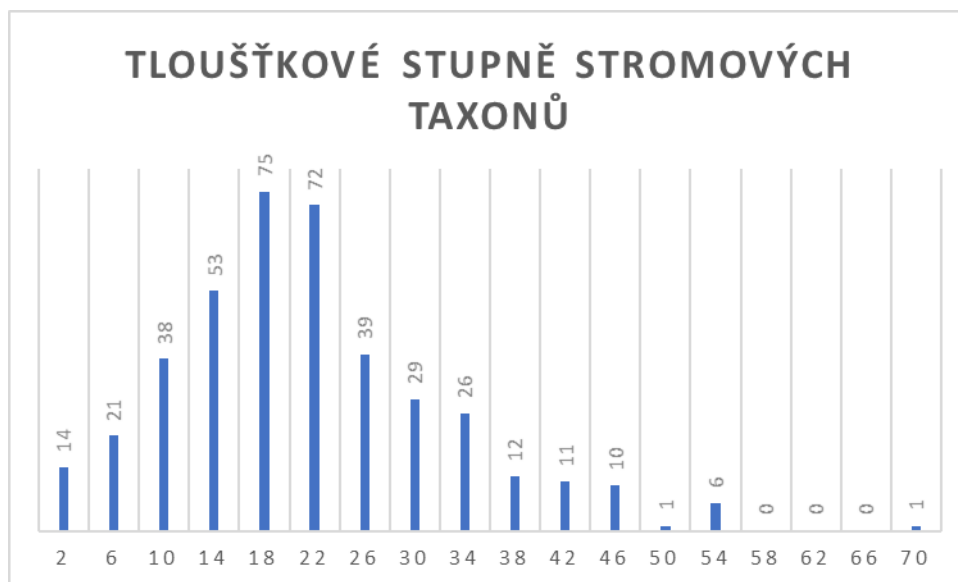
Graf č. 5 Histogram zobrazující zdravotní stav dřevin Zdroj: autor

Na daném stanovišti je 33 % dřevin s fyziologickou vitalitou na stupni 0 (výborná fyziologická vitalita). S 27 % se výborné fyziologické vitality téměř vyrovnává stupeň 1 (mírně narušená fyziologická vitalita). Pouze u 5 jedinců byla zjištěná fyziologická vitalita na stupni 4 a 5 (zbytková vitalita a odumřelý strom).

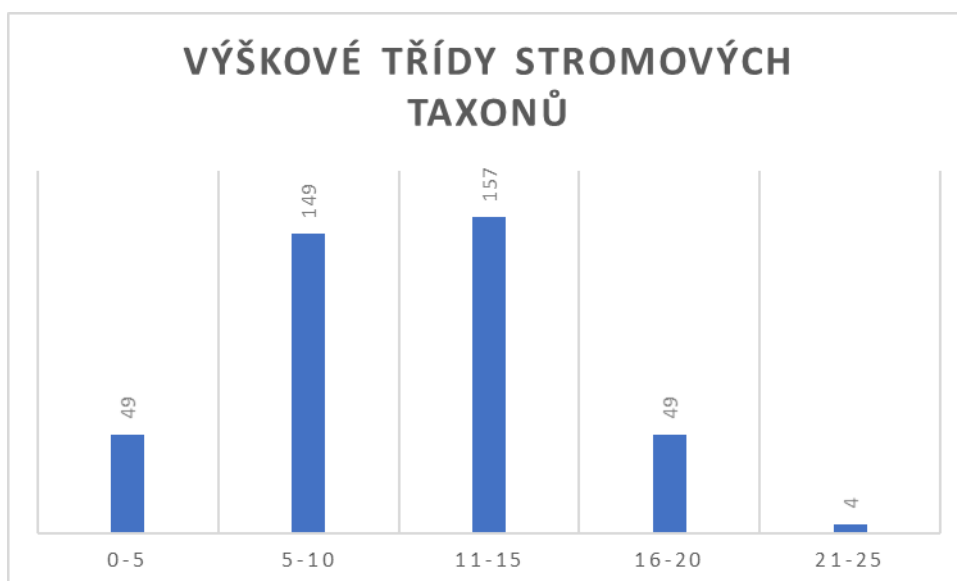
Graf č. 6 Histogram zobrazující fyziologickou vitalitu dřevin Zdroj: autor

Pro lepší představu o výčetních tloušťkách dřevin na měřené lokalitě byl vytvořen histogram (č.7) zobrazující četnost stromových taxonů v jednotlivých tloušťkových stupních. Z grafu je patrné, že největšího zastoupení dosáhly stupně 18 a 22 tvořící dohromady interval od 16,1 cm do 24 cm. Počet stromů v tomto intervalu je 147 ks.

Graf č. 7 Tloušťkové stupně stromových taxonů Zdroj: autor

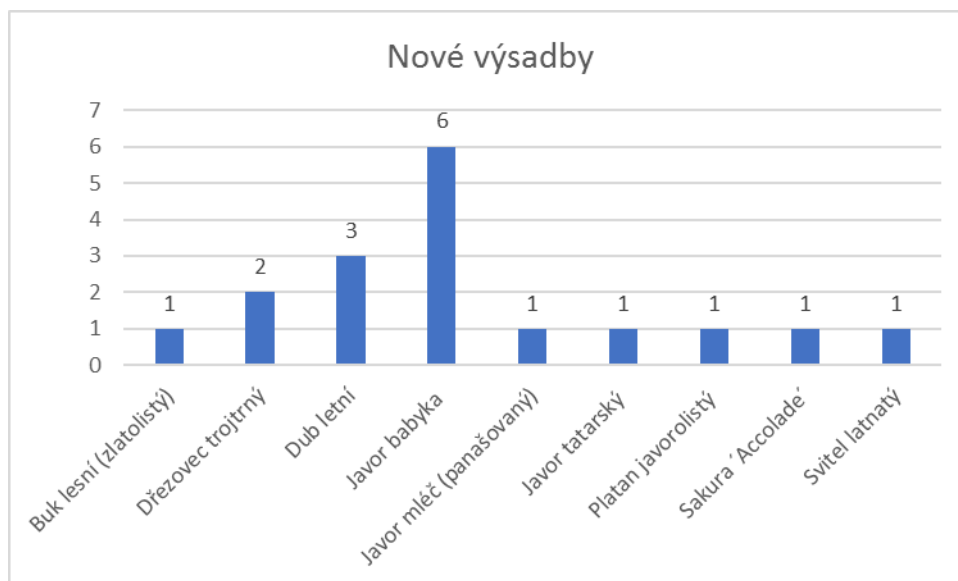
Podobně jako pro výčetní tloušťky byl vytvořen histogram (č.8) který zobrazuje výškové třídy. Intervaly výškových tříd jsem rozdělil po 5 metrech. Výsledkem bylo zjištění, že největšího zastoupení dosáhl interval 5 až 10 metrů a 11 až 15 m s celkovým počtem 306 ks.

Graf č. 8 Výškové třídy stromových taxonů Zdroj: autor

5.3. Nové výsadby

Na lokalitě byla v roce 2016 provedena výsadba nových stromových jedinců v počtu 17 ks. Plán návrhu výsadeb provedl autorizovaný krajinářský architekt doc. Ing. Matouš Jebavý, Ph.D. Všechny zvolené dřeviny byly listnaté, z části ve formě kultivarů. Nejvíce zastoupeným druhem byl javor babyka (*Acer campestre*) v počtu 6 ks.

Graf č. 9 Výčet nově provedených výsadeb Zdroj: autor

5.4. Dřeviny vhodné k odstranění

V segmentu G byl u jedince s inventarizačním číslem 8 (*Prunus sp.*) zjištěn značný zásah do bytové výstavby. Keř dosahuje výšky 5 m, což způsobuje zamezení přístupu světla do obytné části v první patře. Důležitý je i fakt, že vzdálenost dřeviny od stavby je cca 1 m. Může tak snadno dojít k narušení izolace a základů samotné stavby.

Obrázek č. 7 Zásah do zástavby Zdroj: autor

Vlivem výstavby nového obytného domu, který přímo sousedí se segmentem CH došlo k poškození ořešáku vlašského (*Juglans regia*) č 12.. Ořešák vlašský (*Juglans regia*) v důsledku zásahu do kořenového systému odumřel. Nevykazuje žádné známky fyziologické vitality, proto je hodnocen stupněm 5 jako odumřelý jedinec. Z hlediska zdravotního stavu je také hodnocen stupněm 5. V tomto případě jde o stav, kdy dřevina přímo ohrožuje obyvatele, neboť je zde vysoká pravděpodobnost odlomení větve nebo hrozí páde celého stromu.

U javoru tatarského (*Acer tataricum*) se třemi srostlými kmeny s čísly 8, 9 a 10 nacházející se v segmentu F došlo po ořezu větví k začínající hnilobě kmenů. Ořez byl realizován nejspíše kvůli zlepšení přístupu světla do obytné části domu.

Další případ hniloby je také u javoru tatarského (*Acer tataricum*) č. 11, který přímo sousedí s předchozím případem. Zde došlo k výskytu hnilob z důvodu odstranění jednoho z kmenů. Celý strom disponuje růstem do strany a tím, že hniloba se vyskytuje na bázi kmene, bude nutné strom v budoucnu odstranit, aby nedošlo k ohrožení zde žijících občanů.

V segmentu CH se nachází dospělý jedinec Trnovníku akátu (*Robinia pseudoacacia*) u kterého navrhuji odstranění z důvodu tvorby výmladků jejichž plocha už v době inventarizace dosahovala 3 x 3 m.

Obrázek č. 8 Kořenové výmladky Trnovníku akátu (*Robinia pseudoacacia*) Zdroj: autor

5.5. Přehled navrhovaných opatření

Tabulka č.5 Přehled navrhovaných opatření Zdroj: autor

Inventarizační číslo	Segment	Český název	Latinský název	Výčetní tloušťka (cm)	Výška (m)	Důvod zásahu
8	G	Slivoň	<i>Prunus sp.</i>	keř	5	Zásah do zástavby
12	CH	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	33	7	Odumření vlivem výstavby
11	CH	Trnovník akát	<i>Robinia pseudoakacia</i>	29	12,5	Tvorba zmlazení
8	F	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	21	6	Hniloba
9	F	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	25	8	Hniloba
10	F	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	24	9	Hniloba
11	F	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	31	9	Hniloba

5.6. Fytopatologické nálezy

V místě šetření se vyskytují tři druhy borovic v celkovém počtu 31 ks. Jde o borovici černou (*Pinus nigra*) 28 ks, borovici lesní (*Pinus sylvestris*) 1 ks a borovici vejmutovku (*Pinus strobus*) 2 ks. Právě na těchto borovicích bylo provedeno jedno z fytopatologických šetření. Šetření spočívalo ve schématickém sběru opadaných jehlic a šišek. V každém segmentu pro 3 jedince. Na základě sběru vzorků a jejich vyhodnocením provedeným doc. Vitězslavou Peškovou byly zjištěny houbové patogeny. Z 29 vzorků sebraných pro borovici černou (*Pinus nigra*) byla zjištěna přítomnost patogenu (*Sphareopsis sapinea*) a to jak na jehlicích, tak i šiškách. Dále byla u poloviny vzorků prokázána na jehlicích sypavka rodu *Cyclaneusma sp.* a černě. U obou borovic vejmutovek (*Pinus strobus*) byl také zjištěn na jehlicích houbový patogen *Sphareopsis sapinea*. Jedinou nenapadenou borovicí je borovice lesní (*Pinus sylvestris*). Na hrušni plané (*Pyrus pyraeaster*) v segmentu C s inventarizačním číslem 42 byl zjištěn bělochoroš jabloňový (*Aurantiporus fissilis*). Poloha hrušně je součástí původní, tedy první ovocné aleje lemující hlavní silnici v ulici Kamýcká. Na původnost usuzují ze zjištěné výčetní tloušťky, která dosahuje 54 cm. Na stromu je patrné, že prodělal několik výchovných řezů. Rozsah bělochoroše jabloňového (*Aurantiporus fissilis*) je zatím v malé míře. Celkový rozsah plodnice je zobrazen na obrázku (obr. č. 9 Příloha 1)

6. Diskuze

6.1. Zhodnocení získaných dat

Zeleň na měřené lokalitě lze označit jako heterogenní. Na ploše o výměře 30 478 m² zaujímá zezeň 74 %. To lze považovat v kontextu toho, že se jedná o pražskou městskou část, za velmi dobré zastoupení. Takovéto zastoupení si vysvětlují hlavně tím, že městská část Suchdol je spíše částí Prahy s vysokou koncentrací rodinných a bytových domů bez přítomnosti průmyslových zón. Zezeň zde není v takové míře zatěžována negativními vlivy městského prostředí jako v centru města. Druhá skladba zájmové lokality je také značná. Důkazem toho je zjištění 53 druhů dřevin jak listnatých, tak jehličnatých. A právě listnaté dřeviny tvoří 86 % zeleň dané lokality. Takové to množství listnatých dřevin se značně promítá do nákladů vynakládaných na údržbu v podobě úklidu podzimního opadu listů a tvarování okrasných keřů. Tyto náklady jsou však dobře investovanými penězi a dobře udržovaná zezeň pak dokáže vytvořit jedinečný komplex dřevin se schopností plnit funkce jaké má městská zezeň zastávat. Jehličnaté dřeviny se zastoupením 16 % jsou reprezentovány především smrkem pichlavým (*Pice pungens*), ten zde roste v počtu 116 jedinců. Tento počet je lehce odůvodnitelný, tím, že tento druh smrku je velice odolný vůči imisím. Vždyť to byl právě smrk pichlavý (*Picea pungens*), který byl v hojném počtu vysazován při záchraně pohraničních horských smrčín narušených imisními kalamitami v 70 – 90 letech 20. století. A hlavně imise jsou v prostředí měst ve značné koncentraci. Nezanedbatelnou výměru území tvoří také travnatá plocha, a to v zastoupení 39 %, která musí být také obhospodařována, aby byli naplněny její funkce. Péče o zezeň vybrané lokality pražského Suchdola spravovanou kanceláří starosty a tajemníka městské části hodnotím velmi dobře. Důkazem je (obrázek č.11) znázorňující provádění ořezů větví přímo zasahujících do míst s chodníky a nízký počet dřevin navržených na odstranění.

6.2. Zlepšení stavu zeleň

I přes tuto dostatečnou péči jsem v rámci šetření dospěl k závěru, že je nutno provést několik zásahů vedoucích ke zlepšení provozní bezpečnosti a ke zlepšení stávajícího stavu zeleň.

Prvním navrženým zásahem je odstranění jedince č. 8 (*Prunus sp.*). Tento keř svojí velikostí a růstem přímo ovlivňuje vstup světla do obytné části domu, a jeho kořenový systém také negativně narušuje stavbu samotnou. ŠTĚPÁN (2003) uvádí jako minimální vhodnou vzdálenost středu kmene od budovy, alespoň 3 metry. Z těchto pro mě relevantních důvodů jsem navrhl úplné odstranění tohoto jedince v co nejkratším časovém úseku.

V případě 4 jedinců javorů tatarských (*Acer tataricum*) jde bezesporu vlivem hniloby také o jedince vhodné k úplnému odstranění. Zde jde jen o vyhodnocení naléhavosti provedení zásahu. Můj návrh je takový: podsadit stávající javory vhodnou dřevinou snášející zástin a poté v horizontu 3 let javory odstranit.

Odstraněním trnovníku akátu (*Robinia pseudoacacia*) bych chtěl, aby bylo dosaženo zamezení vzniku dalších kořenových výmladků, které se už v rozsahu 3x3 metry v segmentu CH vyskytují. Podle FOWELLS (1965) činí přírůst výmladků během prvních deseti let průměrně 0,5 m za rok na stanovištích špatných, a 1,5 m na stanovištích dobrých. Dalším důvodem likvidace je i jeho nepůvodnost na našem území a jeho schopnost vypouštět do půdy toxické látky, které jsou pro ostatní rostliny škodlivé. Akát tak pomalu ale jistě dokáže vyhubit většinu našich původních rostlin rostoucích v jeho blízkosti. Likvidace trnovníku akátu (*Robinia pseudoacacia*) je v nelesním prostředí velice komplikovaná. A právě nelesní prostředí je náš případ. Aby bylo dosažené žádané účinnosti je potřeba ve většině případů využít kombinace více metod likvidace. Hlavními způsoby likvidace jsou kácení vzrostlých stromů, aplikace různých forem herbicidů na zatření pařezů, postřik listů, injektování stromu nebo obalení vysokého pařezu igelitem (VEVERKOVÁ, 2009).

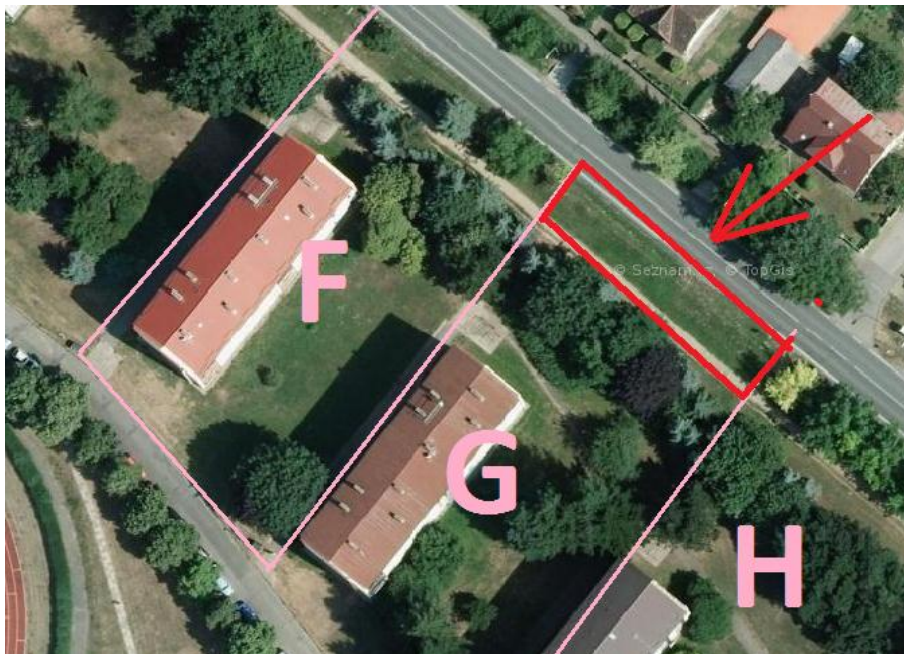
U jabloně lesní (*Malus sylvestris*) by bylo vhodné napravit neodborně provedený řez (obr.12, viz. Příloha1). BRICKELL a JOYCE (1996) uvádějí, že na dřevině ponechaný pahýl odumře a je méně rezistentní vůči napadení houbovými chorobami. Řez je nutno provádět na větevní kroužek (zduřelé místo na bázi větve) a ten by měl zůstat nepoškozený. Vniklý řez o průměru větším než 2 cm by se měl ošetřit vhodným ochranným prostředkem určeným pro poranění. Podle BISCHOF (1998) se tak snižuje pravděpodobnost výskytu onemocnění dřevin zejména nektriové rakoviny ovocných stromů (*Nectria galligena*). Nejvhodnější dobou řezu je období vegetačního klidu bez hrozby teplot vzduchu klesajících hlouběji pod bod mrazu.

Na lokalitě byla provedena dosadba nových stromů v počtu 17 ks. Podle mého názoru jsou druhy a místa výsadeb zvolená dobře. HURYCH a kol. (2011) říká, že vhodně umístěné dřeviny mají velký vliv na proudění vzduchu a snižují negativní účinky větru. Právě vítr negativně ovlivňuje nové výsadby. Z toho důvody muselo být u dřevin použito ukotvení. Podle ŠTĚPÁN (2003) je třeba po dobu 3 let v závislosti na velikosti a podmínkách stanoviště nechat strom po výsadbě ukotven. Systémů kotvené existuje několik. V případě této lokality byl použit systém založený na kotvení třemi až čtyřmi kůly spojenými pod korunou ohrádkou a s připevněním kmene pružným obinadlem k jednotlivým kůlům (obr. č.13).

Obrázek č. 13 Ukotvení nové výsadby na vybrané lokalitě Zdroj: autor

Při terénním šetření byla nalezena volná travnatá plocha s výměrou 233 m²(obr. č.14). Plocha se nachází v přímém sousedství s ulicí Kamýcká, kde se vyskytují původní ovocné dřeviny. Proto bych tedy volil dosazení tohoto místa některou z ovocných dřevin.

Obrázek č. 14 Volná travnatá plocha segmentu G Zdroj:(www.mapy.cz)

6.3. Negativní vlivy na zeleň

Negativním vlivem na lokalitu má určitě budování nového bytového komplexu v sousedství segmentu CH. Při pozemních pracích došlo k odstranění zeleně bránící výstavbě a narušení kořenového systému u ořešáku vlašského (*Juglans regia*) a borovice vejmutovky (*Pinus strobus*). U ořešáku došlo k úplnému odumření a je tak navrženo jeho úplné odstranění z důvodů vysokého rizika odlomení suchých větví nebo pádu celého stromu náporom větru. Borovice vejmutovka (*Pinus strobus*) odolává pozemním pracím lépe, přesto už je na jejím kmeni vidět značné smolení (obr. č.15, viz. Příloha 1). Narušením kořenového systému došlo u borovice vejmutovky (*Pinus strobus*) k oslabení a následnému šíření houbového patogenu *Sphareopsis sapinea* vyskytujícího se na jehlicích. Odstraněná zeleň už byla nahrazena novými dřevinami (obr. č.16).

Obrázek č.16 Nahrazení odstraněných dřevin novými výsadbami Zdroj: autor

6.4.Nedostatky

Za nedostatky považuji absenci laviček a odpadkových košů doplněných o sáčky na psí exkrementy. Myslím, že by lokalitě prospělo ke každému domu umístit 1-2 odpadkové koše, protože koncentrace lidí a jejich domácích mazlíčků je v tomto místě značná. I doplnění laviček jako odpočinkových míst by určitě lokalitě také prospělo.

6.5.Zhodnocení funkce zeleně dané lokality

Z funkcí zeleně popsanych v rešeršní části bych zde chtěl zdůraznit důležitost zeleně ve smyslu vytvoření protihlukové a protiprachové stěny. Tato stěna tvoří celistvý blok dřevin v celé délce území podél ulice Kamýcká. Ulice je velice frekventovaná hned z několika důvodů. První důvod je, že komunikace II/241 která je součástí ulice Kamýcká vede od Horoměřic přes Suchdol až do ulice Roztocká a dále pokračuje podél Vltavy až do pražských Dejvic. Využívána je jak obyvateli městské části, tak lidmi z příměstských aglomerací ležící za Suchdolem. Další důvod vysoké frekventovanosti je cestování studentů na Českou zemědělskou univerzitu. Z tohoto popisu vyplývá enormní výskyt hluku a prachových částic. Proto, je důležité udržet stávající stav této

zelené bariéry a pokud možno zvýšit hustější zápoj v místech, kde se objevují volnější místa.

Tabulka č.6 Schopnost listnatých stromů vázat prach Zdroj:(HOPPLER,1993)

Objem koruny (m3)	Schopnost vazby prachu (q/rok)
1000	25
750	19
500	13
250	6,5
5	0,8

7. Závěr

Cílem mojí bakalářské práce bylo provést dendrologickou revizi a zhodnotit tak zdravotní stav vybrané zeleně v majetku města Prahy 6, Suchdola. Lokalita se nacházela v prostoru 8 činžovních domů, proto byl kladen důraz na provozní bezpečnost a zlepšení úrovně zeleně pro občany zde žijící. Inventarizace byla provedena v měsíci únoru roku 2017. Terénním šetřením byly získány základní dendrometrické veličiny dřevin nacházejících se v zájmové lokalitě. Celkem bylo popsáno 30 druhů stromů jejichž počet byl 399 a 23 druhů keřů o celkové výměře 3157 m². Došlo také ke zhodnocení aktuálního zdravotního a fyziologického stavu dřevin, na jejich základě byla navržena opatření v podobě zásahů. Zejména šlo o dva jedince Javoru tatarského (*Acer tataricum*) u kterých byla zjištěna hniloba v kmenové části. Pro tyto dva jedince jsem navrhl do budoucna úplné odstranění a náhradu jinými dřevinami. Na borovici černé (*Pinus nigra*) a borovici vejmutovce (*Pinus strobus*) byla zjištěna na asimilačních aparátech a šiškách přítomnost houbových patogenů. Tyto patogeny nijak nenarušují provozní bezpečnost a ani jejich rozsah nemá parametry, které by mohly ohrozit životaschopnost jedinců. V rámci zamezení invazivního šíření jsem navrhl odstranění Trnovníku akátu (*Robinia pseudoakacia*), jehož výmladky se šíří a rostou enormní rychlostí. Mohly by tak v budoucnu dojít k potlačování růstu ostatních dřevin. Nehledě na to, že se nachází v lokalitě s vysokou koncentrací malých dětí, kterým by mohl přivodit poranění. Jako další návrh jsem usoudil dosazení volného prostoru v segmentu G, kde se nachází volná, nezastíněná plocha trávníků o výměře 233 m². Plocha je tak vhodná pro další výsadbu. Tato dosadba by přispěla ke zlepšení protiprachové a protihlukové zelené stěny tvořené dřevinami, která se rozkládá v severovýchodní části lokality a kopíruje tak v celé délce ulici Kamýcká. Nově vznikající bytová zástavba také sehrála svojí roli a negativně ovlivnila dva jedince v její bezprostřední blízkosti. U ořešáku vlašského (*Juglans regia*) došlo vlivem narušení kořenového systému k úplnému odumření a je tak navržen k úplnému naléhavému odstranění. Borovice vejmutovka (*Pinus strobus*) je zatím v životaschopném stavu ale nerušením kořenů došlo k jejímu oslabení a zpřístupnění pro houbové patogeny. Lze říci, že o zeleň v této lokalitě je pečováno dobře. Přílohy obsahují obrázky vybraných stromů a inventarizační plán vyobrazující polohu zkoumaných jedinců s inventarizačním číslem. Druhou přílohou je inventarizační tabulka, ve které jsou vypsány všechny zjištěné údaje o

dřevině (český název, latinský název, výčetní tloušťka, výška, průměr koruny, výška nasazení koruny, zdravotní stav a fyziologická vitalita).

8. Seznam použitých zdrojů

BÄRTELS, Andreas. *Gehölze von A-Z*. vyd. Stuttgart : Eugen Ulmer, 2009. 288 s.

GREGOROVÁ, B. a kol. Poškození dřevin a jeho příčiny. Vyd. Praha : ČSOP, 2006. 361 s.

GUDURIC, I.; TOMICEVIC, J.; KONIJNENDIJK, C. A comparative perspective of urban forestry in Belgrade, Serbia and Freiburg, Germany. *Urban Forestry & Urban Greening* [online]. 2011, vol. 10 [cit. 2017-03-17]. Dostupné z WWW:

HAMATA, Marek a kol. Zakládání a údržba zeleně I.vyd. Praha : Česká zemědělská univerzita v Praze, 2000. 136 s.

HOPPLER, G. Stadtbäume – ihre klimatologische und lufthygienische Wirkung. In. *Bäume im Lebensraum Stadt*, 3. Ausburger Ökologische Schriften, Stadt Augsburg. 1993.

HRUBÍK, P. Živičíšni škodcovia mestskej zelene. vyd. Bratislava : SAV, 1988. 196 s.

HRUBÍK, P; JUHASOVÁ, G; GÁPER, J. Diagnostika chorob škodcov zelene a hlavné zásady ochrany a obrany proti nim. Metodický postup č. 13, z CPV S-2. Arborétum Mlyňany – ÚD CBEC SAV, 1986. 162 s.

HURYCH, Václav. Okrasné dřeviny pro zahrady a parky : vyd. Český Těšín, 2003. 203 s.

JANKOVSKÝ, Libor. *Cyclaneusma* sp. : Mramorová sypavka *Cyclaneusma minus* (Butin) Di Cosmo, Peredo et Minter a *Cyclaneusma* (*Naemacyclus*) *niveus* (Pers.) Di Cosmo, Peredo et Minter. *Lesnická práce* : 2003, vol. 84, no. 5, s. 22.

JUHASOVÁ, G; GÁPER, J. Najčastejšie choroby drevín sídelnej zelene. Životní prostredie 4, 1986.250s.

KOLAŘÍK, Jaroslav; PEŠOUT, Pavel; BUSINSKÝ, Roman; BURIAN Samuel; BULÍŘ, Pavel; JECH, David; ŽDÁRSKÝ, Marek; SMÝKAL, František; WÁGNER, Pavel; REŠ, Pavel. Péče o dřeviny rostoucí mimo les I. díl. vyd. Vlašim : Český svaz ochránců přírody, 2003. 261 s.

KOLAŘÍK, Jaroslav; MARTÍNKOVÁ, Milena; ČERMÁK, Martin; GEBAUER, Roman; ŠPINLEROVÁ, Zuzana; DIENSTIBIER, Filip; HORÁČEK, Petr; PRAUS, Luděk; CUDLÍN, Pavel; KREJČÍŘÍK, Přemysl; REŠ, Bohumil; ROMANSKÝ, Michal; JANKOVSKÝ, Libor; BERÁNEK, Jakub; ČERMÁK, Petr; LIČKA, Dalibor; WESSOLLY, Lothar. Péče o dřeviny rostoucí mimo les II. díl. vyd. Vlašim : Český svaz ochránců přírody, 2005. 710 s.

KOLAŘÍK, Jaroslav; ROMANSKÝ, Michal; POULÍK, Jiří; KLIMEŠOVÁ Alena; SEBERA, Jan; ÚRADNÍČEK, Luboš; KREJČÍŘÍK, Přemysl; SZORÁDOVÁ, Andrea; SMÝKAL František; REŠ, Bohumil. Oceňování dřevin rostoucích mimo les.vyd. Praha : Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2009. Diplomová práce Vysoká škola zemědělská v Praze. Fakulta agronomická. Vedoucí práce Pavel Tobiášek

KRPEŠ, Ctirad. Hodnocení stávající veřejné a vyhražené zeleně v intravilánu obce Suchdol – Praha 6 ve vztahu k směrnému územnímu plánu. Vyd. Praha : 2009. 96 s

KUČA, O. Vývoj zahrad parků a krajinářských úprav. In. Kavka a kol: Krajinářské sadovnictví. vyd. Praha : SZN, 1970

KUPKA, J. Soustava zeleně. In. Tvorba zeleně, vyd. Praha : Grada Publishing a.s., 2011. 303 s

KUŽELKA, Karel; MARUŠÁK, Róbert; URBÁNEK, Vilém. Dendrometrie. vyd. Praha : Česká zemědělská univerzita v Praze, 2015. 123 s.

MACHÁČEK, J. Hodnocení vlivů na prostředí ve městech. vyd. Praha : IFEC, 2002. 142 s.

MAREČEK, J. a kol. Zahrada a její uspořádání. Praha : SZN, 1975. 287 s.

MÁLEK, Zdeněk; HORÁČEK, Petr; KIESENBAUER, Zdeněk. STROMY pro sídla a krajinu. vyd. Olomouc : Vydavatelství Ing. Petr Baštan, Welnerova 7, 2012. 357 s.

NOVOTNÝ, J. Zeleň ve městech. vyd. Praha : SNTL, 1958. 203 s.

PAULIET, S., 2003: Urban street tree plantings: identifying the key requirements.

PEŠKOVÁ, Vitězslava; SOUKUP, František; KNÍŽEK, Miloš. Biotičtí škodliví činitelé na borovici a sucho : Houboví patogeni na borovici. *Lesnická práce*. 2016, vol. 96, no 4, příloha

PIRO, B. Zakládání a údržba zeleně. vyd. VŠŽ Lednice, 1984. 143 s.

POLEDNOVÁ, L. Modelace trávnickových ploch v obytném prostředí. In Mobilní zeleň a trávničky v městském prostředí. Sborník referátů. ČSVTS Valašské Meziříčí a Zubří 1987. 153 s.

PŘÍHODA, A. Lesnická fytopatologie. Praha : Státní zemědělské nakladatelství, 1959. 363 s

STEJSKALOVÁ, J. Soustava zeleně. In. Tvorba zeleně. vyd. Praha : Grada Publishing a.s., 2011. 303 s.

STRAKA, J.; STRAKOVÁ, M. Základní pěstební zásahy udržovací péče o trávničky. In Vzdělávání v oblasti péče o veřejnou zeleň a travnaté sportovní plochy: souborný studijní materiál. 1. vydání. vyd. Brno : Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 2008. s. 64-66

SUPUKA, Ján; BENČAT, František; BUBLINEC, Eduard; GÁPER, Ján; HRUBÍK, Pavel; JUHÁSKOVÁ, Gabriela; MAGLOCKÝ, Štefan; VREŠTIAK Pavol. Ekologické princípy tvorby a ochrany zelene. vyd. Bratislava : Vydavateľstvo slovenskej akadémie vied, 1991. 306 s.

ŠILHÁNKOVÁ, V. Veřejné prostory a život města. vyd. Brno : Vysoké učení technické v Brně, 2003. 144 s.

ŠIMEK, P. Systémové aspekty managementu péče o sídelní zeleň In Udržovací péče o zeleň : sborník vybraných přednášek ze semináře konaného v Luhačovicích v roce 2003 v rámci Dnů zahradní a krajinářské tvorby, 1. Vydání, Praha, 2003. s. 7-10

ŠMELKO, S. Meranie lesa a dreva. vyd. Zvolen : Ústav pre výchovu a vzdelávanie pracovníkov LVH SR, 2003. 239 s.

ŠMELKO, V. Dendrometria. vyd. Zvolen : Technická univerzita vo Zvolene, 2000. 399 s.

ŠTĚPÁN, V. Stromy v ulicích a na parkovištích. Plzeň : Správa veřejného statku Plzeň, 2003. 54 s

ULIČNÝ, F. Obydlí v krajině. In. Kavka a kol. Krajinářské sadovnictví. Praha : SZN, 1970.

WAGNER, B. Základy sadovnické a krajinářské kompozice I. Brno : SPN, 1983. 257 s

Mapové zdroje

[https:// https://mapy.cz/](https://maps.google.com/)

[https:// http://www.cuzk.cz/](https://www.cuzk.cz/)

[https:// http://www.geoportalpraha.cz/](https://www.geoportalpraha.cz/)

Seznam internetových zdrojů

SVOBODOVÁ, V. AURANTIPORUS FISSILIS (Berk. et M. A. Curtis) H. Jahn ex Ryvarden – bělochoroš jabloňový / tvarohovec jabloňový, 2013: <https://botany.cz> [cit. 2017-04-05]. Dostupné z: <http://botany.cz/cs/aurantiporus-fissilis/>

VOLNÁ, M. Suchdol místo s dávnou historií. 2013 : <https://izun.eu> [cit. 2017-03-06]. Dostupné z: <http://izun.eu/univerzita/suchdol-misto-s-davnou-historii>

9. Přílohy

Obrázek č. 9 Plodnice Bělochoroše jabloňového (*Aurantiporus fissilis*) na Hrušni plané (*Pyrus pyraeaster*). (Zdroj: Autor)

Obrázek č. 12 Nevhodně provedený řez na Jabloni lesní (*Malus sylvestris*) (Zdroj: Autor)

Obrázek č. 15 Ronění pryskyřice na Borovici vejmutovce (*Pinus strobus*) (Zdroj: Autor)

Obrázek č. 16 Volná plocha na dosadbu v segmentu G. Zdroj: Autor

Obrázek č. 17 Poškozené 3 kusy Javorů tatarských (*Acer tataricum*) hnilobou. Zdroj: Autor

Obrázek č. 18 Hniloba bazální části kmene Javoru tatarského (*Acer tataricum*) č. 11 Zdroj: Autor

Obrázek č. 19 Naklonění kmene Javoru tatarského (*Acer tataricum*) č. 11 Zdroj: Autor

Inventarizační tabulka

Inventarizační tabulka č. 1 segment A Zdroj: Autor

Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3 (cm)	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	46	15	1,5	10	1	0	
2	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	27	12	2	5	1	1	
3	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	30	12	2	6	1	1	
4	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	23	13	4	3	1	1	
5	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	33	16	2	7	0	0	
6	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	21	18	5	6	0	0	
7	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	38	18	2	6	0	0	
8	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	42	18	1,5	9	0	0	
9	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	31	17	4	6	0	0	
10	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	46	19	2	7	0	1	
11	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	39	17	2,5	7	2	0	
12	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	41	12	2	8	0	1	
13	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	39	10	2	7	1	1	
14	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	14	6,5	2	4	1	0	
15	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	15	6,5	2	4	0	0	
16	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	17	8	2	4	0	0	
17	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	19	7	2	4	0	0	
18	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	17	6	2	4	0	0	
19	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	18	7	2	4	0	0	
20	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	18	6	2	4	0	0	
22	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	33	13	2	5	0	1	
23	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	43	12	1,5	5	1	2	
24	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	32	12	5	7	1	0	
25	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	48	12	1,5	10	0	0	

číslo keře	český název	latinský název	zastoupení	plocha	poznámka
21	Jalovec obecný	<i>Juniperus communis</i>	100 %	92	

Inventarizační tabulka č. 2 Segment B Zdroj: Autor

Číslo	český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	35	13	2	7	0	0	
2	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	29	13	4	5	0	0	
3	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	24	13	4	5	0	0	
4	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	44	14	1,5	10	0	0	
5	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	33	14	6	2	0	0	
7	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	21	13	5	4	0	0	

8	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	21	12	5	5	0	0	
9	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	18	11	2	4	0	0	
11	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	12	9	2	4	0	0	
12	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	13	8	3	5	0	0	
13	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	11	8	3	5	0	0	
14	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	14	9	2	6	0	0	
15	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	13	9	2	6	0	0	
16	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	9	9	2	6	0	0	
17	Smrk pichlavý	<i>Picea punges</i>	24	15	3	6	1	2	
18	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	25	14	3	6	0	0	
19	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	7	7	2	4	0	0	
20	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	7	6	2	4	0	0	
21	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	9	8	2	4	0	0	
22	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	28	15	2	6	0	1	
23	Hloh obecný	<i>Crataegus levigata</i>	8	6	0,5	5	0	0	
24	Smrk pichlavý	<i>Picea punges</i>	25	15	bez nasazení	6	1	2	
25	Hloh obecný	<i>Crataegus levigata</i>	14	7	4	6	0	0	
26	Hloh obecný	<i>Crataegus levigata</i>	19	9	2	4	0	0	
27	Hloh obecný	<i>Crataegus levigata</i>	15	6	2	7	0	0	
28	Hloh obecný	<i>Crataegus levigata</i>	13	6	2	7	0	0	
29	Hloh obecný	<i>Crataegus levigata</i>	15	6	2	7	0	0	
30	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	33	14	1,5	7	0	0	
31	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	36	16	4	7	1	1	
32	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	13	12	bez nasazení	2	1	1	
33	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	29	14	3	6	1	1	
34	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	38	14	2	6	1	1	
35	Smrk ztepilý	<i>Picea punges</i>	48	23	5	10	0	0	
36	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	31	13	1	7	0	0	
37	Střemcha hroznovitá	<i>Padus serotina</i>	20	12	2	6	0	0	
38	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	23	13	4	6	0	0	
39	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	19	13	2	5	0	0	
40	Smrk pichlavý	<i>Picea punges</i>	20	16	bez nasazení	6	0	1	
41	Smrk pichlavý	<i>Picea punges</i>	18	14	bez nasazení	4	0	1	
42	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	42	11	2	6	0	0	
43	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	31	13	6	6	0	0	
44	Smrk pichlavý	<i>Picea punges</i>	16	11	bez nasazení	7	0	0	
45	Smrk pichlavý	<i>Picea punges</i>	23	12	bez nasazení	6	0	0	
47	Smrk pichlavý	<i>Picea punges</i>	10	5	3	3	0	0	
49	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	4	4	2	1	0	0	nová výsadba
50	Svitel latnatý	<i>Koelreuteria paniculata</i>	4	3	2	1	0	1	nová výsadba

51	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	29	12	1,5	8	1	1	
52	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	5	4	2	1	0	0	nová výsadba

B

Číslo keře	Český název	Latinský název	zastoupení	plocha	poznámka
10	Bez černý	<i>Sambucus nigra</i>	60 %	5	Zmlazení
	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	20 %		
	Pámelní bílý	<i>Symphoricarpos albus</i>	20 %		
46	Magnolia soulangea	<i>Magnolia x soulangeana</i>	100 %	42	
48	Meruzalka	<i>Ribes sp.</i>	100 %	101	
53	Pámelní bílý	<i>Symphoricarpos albus</i>	60 %	229	
	Svída krvavá	<i>Cornus sanguinea</i>	15 %		
	Bez černý	<i>Sambucus nigra</i>	25 %		
54	Svída krvavá	<i>Cornus sanguinea</i>	50 %	45	
	Ptačí zob obecný	<i>Ligustrum vulgare</i>	40 %		
	Růže šípková	<i>Rosa canina</i>	10 %		
55	Hloh obecný	<i>Crataegus leavigata</i>	50 %	90	
	Pámelní bílý	<i>Symphoricarpos albus</i>	25 %		
	Ptačí zob	<i>Ligustrum vulgare</i>	25 %		

Inventarizační tabulka č. 3 segment C Zdroj: Autor

Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	21	11	bez nasazení	4	0	1	
2	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	24	12	bez nasazení	5	0	1	
3	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	29	12	bez nasazení	6	0	1	
4	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	34	14	bez nasazení	8	0	1	
5	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	31	11	2	7	0	1	
6	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	31	11	2	7	0	1	
7	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	27	8	bez nasazení	6	1	1	
8	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	8	6	bez nasazení	3	1	1	
9	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	25	10	3	6	0	1	
10	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	15	8	bez nasazení	4	0	1	
11	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	14	8	2	3	0	1	
12	Sakura 'Accolade'	<i>Prunus 'Accolade'</i>	4	3	2	1	0	0	nová výsadba
13	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	26	12	bez nasazení	5	0	0	
14	Švestka obecná	<i>Prunus domestica</i>	25	7	0,5	6	0	0	
15	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	5	6	1	1	0	0	

16	Javor mléč	Acer platanoides	18	12	1	4	0	0	
17	Javor mléč	Acer platanoides	10	10	1	3	0	0	
18	Javor mléč	Acer platanoides	10	10	1	4	0	0	
19	Javor mléč	Acer platanoides	14	10	1	4	0	0	
20	Smrk pichlavý	Picea pungens	11	8	3	4	0	0	
21	Javor mléč	Acer platanoides	13	7	2	4	0	0	
22	Smrk pichlavý	Picea pungens	18	11	bez nasazení	3	0	0	
23	Smrk pichlavý	Picea pungens	18	8	bez nasazení	3	0	0	
24	Smrk pichlavý	Picea pungens	20	10	bez nasazení	6	0	0	
25	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	9	bez nasazení	3	0	0	
26	Smrk pichlavý	Picea pungens	26	10	bez nasazení	5	0	1	
27	Smrk pichlavý	Picea pungens	13	10	bez nasazení	2	0	1	
28	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	10	bez nasazení	4	0	1	
29	Smrk pichlavý	Picea pungens	23	10	bez nasazení	5	0	1	
30	Smrk pichlavý	Picea pungens	20	10	bez nasazení	4	0	1	
31	Smrk pichlavý	Picea pungens	17	10	bez nasazení	5	0	1	
32	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	11	bez nasazení	4	0	1	
33	Smrk pichlavý	Picea pungens	12	9	bez nasazení	4	0	1	
34	Smrk pichlavý	Picea pungens	18	12	bez nasazení	5	0	1	
35	Smrk pichlavý	Picea pungens	15	10	bez nasazení	6	0	1	
36	Smrk pichlavý	Picea pungens	20	11	bez nasazení	7	0	1	
37	Smrk pichlavý	Picea pungens	17	11	bez nasazení	6	0	1	
38	Smrk pichlavý	Picea pungens	26	11	bez nasazení	7	0	1	
39	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	12	bez nasazení	7	0	1	
40	Třešeň ptačí	Prunus avium	29	8	1	5	1	2	
42	Hrušeň planá	Pyrus pyraeaster	54	8	2	5	1	1	
43	Dub červený	Quercus robur	17	8	2	5	0	0	
44	Dřezovec trojtrný	Gleditsia triacanthos	4	4	2	1	0	0	nová výsadba

číslo keře	Český název	Latinský název	Zastoupení	Plocha	Poznámka
41	Dub červený	Quercus rubra	100 %	104	Zmlazení
45	Meruzalka	Ribes sp.	100 %	101	
46	Hloh obecný	Crataegus levigata	50 %	440	
	Svída krvavá	Cornus sanguinea	20 %		
	Skalník celokrajný	Cotoneaster interregirimus	15 %		
	Zlatice prostřední		15 %		

Inventarizační tabulka č. 1 segment D Zdroj: Autor

Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Buk lesní zlatolistý	<i>Fagus sylvatica 'zlatia'</i>	3	4,5	0,5	2	0	0	nová výsadba
2	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	5	5,5	2	2	0	0	
3	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	11	9	4	3	0	0	
4	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	9	7	2	2	0	0	
5	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	21	11	4	5	0	0	
6	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	13	10	4	3	1	1	
7	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	15	11	4	4	0	0	
8	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	15	11	4	4	0	0	
9	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	10	10	2	3	1	1	
10	Hloh obecný	<i>Crataegus leavigata</i>	14	7	bez nasazení	5	1	1	
11	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	11	10	2	4	0	0	
12	Hloh obecný	<i>Crataegus leavigata</i>	12	3,5	bez nasazení	2	5	5	
13	Hloh obecný	<i>Crataegus leavigata</i>	18	8	bez nasazení	6	1	1	
14	Hloh obecný	<i>Crataegus leavigata</i>	18	8	bez nasazení	6	1	1	
15	Hloh obecný	<i>Crataegus leavigata</i>	19	8	bez nasazení	6	1	1	
16	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	27	10	3	5	1	1	
17	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	8	9	4	2	0	0	
18	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	24	9	2	3	2	1	
19	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	24	10	2	5	3	2	
20	Hrušeň planá	<i>Pyrus pyraeaster</i>	21	9	4	3	3	3	
21	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	17	3	bez nasazení	3	2	1	
22	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	18	3	bez nasazení	3	2	1	
23	Jabloň lesní	<i>Malus sylvestris</i>	19	9	3	4	1	1	
24	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	10	2	bez nasazení	2	1	0	
25	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	13	2	bez nasazení	2	1	0	
26	Jabloň lesní	<i>Malus sylvestris</i>	21	8,5	3	5	1	0	
29	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	13	7	3	2	1	0	
30	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	17	7	3	3	1	0	
31	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	20	11	bez nasazení	4	0	1	
32	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	23	12	bez nasazení	4,5	1	1	
33	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	17	5	bez nasazení	4	1	0	
34	Javor tatarský	<i>Acer tataricum</i>	20	7,5	2	5	0	0	
35	Jeřáb ptačí	<i>Sorbus aucuparia</i>	17	7,5	4	4,5	1	1	
36	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	38	14	1	8	0	0	
37	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	40	14	0,5	8	0	0	
38	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	39	13	2	4	0	0	
39	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	20	13	bez nasazení	4	0	1	
40	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	14	9	2	3	0	1	
41	Borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	31	11	2	5	1	1	
42	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	20	9	2	4	1	1	
43	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	21	10,5	1,5	4	0	1	
44	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	14	8	2	3	1	2	

45	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	19	9	2	3	1	1	
46	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	29	11	2	5	0	1	
47	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	20	11	2,5	3	1	1	
48	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	21	11	2,5	3	1	1	
49	Smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>	26	12	2	4	0	0	
50	Slivoň	<i>Prunus sp.</i>	18	9	0,5	4,5	0	0	
51	Ořešák vlašský	<i>Juglans regia</i>	22	10	2	6	0	0	
53	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	19	13	5	6	0	0	
54	Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	18	13	5	5	0	0	
55	Hrušeň planá	<i>Pyrus pyraeaster</i>	36	11	2	6	3	3	
56	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	19	10	4	5	0	0	
57	Dub letní	<i>Quercus robur</i>	29	10	2	6	0	0	
58	Jabloň lesní	<i>Malus sylvestris</i>	54	7	2	5	1	1	
60	platan javorolistý	<i>Platanus acerifolia</i>	4	4	2	1	0	0	nová výsadba

D

Číslo keře	Český název	Latinský název	Zastoupení	Plocha	Poznámka
27	Bez černý	<i>Sambucus nigra</i>	100 %	22	
28	Svída krvavá	<i>Cornus sanguinea</i>	100 %	8	
59	Meruzalka	<i>Ribes sp.</i>	100 %	110	
52	Javor babyka	<i>Acer campestre</i>	100 %	16	Zmlazení
53	Hloh obecný	<i>Crateagus leavigata</i>	60 %	350	
	Svída krvavá	<i>Cornus sanguinea</i>	15 %		
	Zlatice prostřední	<i>Forsythia x intermedia</i>	25 %		

Inventarizační tabulka č. 1 segment E Zdroj: Autor

Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Borovice černá	Pinus nigra	36	11	2,5	6	0	1	
3	Javor mléč	Acer platanoides	13	10	2,5	4	0	0	
6	Dub letní	Quercus robur	3	4	2	1	0	0	Nová výsadba
7	Dub letní	Quercus robur	3	4	2	1	0	0	Nová výsadba
8	Dub letní	Quercus robur	3	4	2	1	0	0	Nová výsadba
9	Javor babyka	Acer campestre	23	8	2	4	0	0	
10	Javor babyka	Acer campestre	18	9	2	3,5	0	0	
11	Javor babyka	Acer campestre	17	8	2	4	0	0	
12	Javor babyka	Acer campestre	11	6	2	2,5	0	0	
13	Javor babyka	Acer campestre	21	8	2	4	0	0	
14	Javor babyka	Acer campestre	23	8	2	4,5	0	0	
15	Javor babyka	Acer campestre	18	8	2	4	0	0	
17	Třešeň ptačí	Prunus avium	17	7	2,5	4	0	0	
18	Modřín opadavý	Larix decidua	46	18	3	8	0	0	
21	Javor klen	Acer pseudoplatanus	13	9	2	3	0	0	
22	Bříza bělokorá	Betula pendula	34	13,5	2	5	0	0	
23	Javor mléč	Acer platanoides	25	11	2,5	5	0	0	
25	Smrk pichlavý	Picea pungens	18	8	bez nasazení	4	0	1	
26	Smrk pichlavý	Picea pungens	15	8	bez nasazení	3	0	0	
27	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	17	2	4	0	1	
28	Smrk pichlavý	Picea pungens	20	17	2	4	0	1	
29	Smrk pichlavý	Picea pungens	17	10	2	3	1	1	
30	Smrk pichlavý	Picea pungens	16	10	2	3	1	1	
31	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	12	2	4,5	1	1	
32	Smrk pichlavý	Picea pungens	22	12,5	2	4	0	1	
33	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	11	2	3	0	0	
34	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	12	2	3	0	0	
35	Smrk pichlavý	Picea pungens	20	11,5	2	3	0	1	
36	Smrk pichlavý	Picea pungens	14	17	2	3	1	0	
37	Smrk pichlavý	Picea pungens	22	16	2	4	0	1	
39	Javor mléč	Acer platanoides	3	4	2	1	0	0	Nová výsadba
40	Javor babyka	Acer campestre	3	4	2	1	0	0	Nová výsadba

41	Borovice černá	Pinus nigra	32	13	3	4	0	0	
42	Borovice černá	Pinus nigra	36	14	2	5	0	1	
43	Borovice černá	Pinus nigra	36	14	6	4	0	0	
44	Javor klen	Acer pseudoplatanus	54	18	2	9	1	0	
45	Borovice černá	Pinus nigra	34	13	4	5	0	0	
46	Bříza bělokorá	Betula pendula	23	15	3	4	0	0	
47	Bříza bělokorá	Betula pendula	28	15	4	5	0	0	
48	Smrk pichlavý	Picea pungens	14	5	2	3	0	1	
49	Smrk pichlavý	Picea pungens	20	6	1	4	0	1	
50	Smrk pichlavý	Picea pungens	22	10	2	3	0	1	
51	Smrk pichlavý	Picea pungens	24	12	2	4	0	0	
52	Smrk pichlavý	Picea pungens	28	12,5	2	5	0	0	
53	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	10	2	4	0	1	
54	Smrk pichlavý	Picea pungens	26	12,5	3	4	0	1	
55	Smrk pichlavý	Picea pungens	24	12,5	2	1	0	1	
56	Smrk pichlavý	Picea pungens	31	12,5	1,5	4,5	0	0	
57	Smrk pichlavý	Picea pungens	33	13	3	6	0	0	
58	Smrk pichlavý	Picea pungens	25	10,5	1	4,5	0	0	
59	Smrk pichlavý	Picea pungens	22	10,5	1	4,5	0	1	
60	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	11	bez nasaze ní	4	0	1	
61	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	12	bez nasaze ní	3	0	0	
62	Smrk pichlavý	Picea pungens	27	11,5	bez nasaze ní	4,5	0	0	
63	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	10	bez nasaze ní	3	0	1	
64	Smrk pichlavý	Picea pungens	25	11	bez nasaze ní	4	0	1	
65	Smrk ztepilý	Picea abies	19	9	bez nasaze ní	4	0	0	
66	Smrk ztepilý	Picea abies	12	6	1	2,5	1	1	
67	Smrk pichlavý	Picea pungens	13	6	1	2,5	1	1	
68	Javor mléč	Acer platanoides	32	14	2	7	0	0	
69	Javor mléč	Acer platanoides	24	14	5	4,5	0	0	
70	Smrk pichlavý	Picea pungens	13	8	1	2,5	2	2	
71	Javor klen	Acer pseudoplatanus	45	16	2,5	9	0	0	
72	Javor mléč	Acer platanoides	17	11	2	3	0	0	
73	Smrk pichlavý	Picea pungens	15	8	1	3	1	1	
74	Javor mléč	Acer platanoides	19	13	3	4,5	0	0	
75	Javor mléč	Acer platanoides	21	12	4	4,5	0	0	
76	Smrk pichlavý	Picea pungens	14	6	bez nasaze	2	2	2	

					ní				
77	Javor mléč	Acer platanoides	40	13	1	8	0	0	
78	Smrk pichlavý	Pice pungens	17	6	bez nasazení	3	1	1	
79	Javor klen	Acer pseudoplatanus	24	12	3	5	0	0	
80	Javor klen	Acer pseudoplatanus	21	12	2	4	0	0	
82	Javor klen	Acer pseudoplatanus	13	11	4	3	0	0	
83	Javor klen	Acer pseudoplatanus	22	11	4	4	0	0	
84	Javor klen	Acer pseudoplatanus	9	11	4	4	0	0	
86	Dub letní	Quercus robur	32	10	2	6	0	0	

Číslo keře	Český název	Latinský název	Zastoupení	Plocha	Poznámka
2	Pustoryl věncový	Philadelphus coronarius	100 %	8	
4	Zarav obrovský	Thuja plicata	100 %	3	
5	Růže šípková	Rosa canina	100 %	1,5	
19	Dřín obecný	Berberis vulgaris	70 %	8	
	Bez černý	Sambucus nigra	30 %		
24	Pámelník bílý	Symphoricarpos albus	100 %	25	
38	Jalovec poléhavý	Juniperus procumbens	50 %	87	
	Jalovec obecný	Juniperus communis	50 %		
80	Svída krvavá	Cornus sanguinea	100 %	50	
85	Meruzalka	Ribes sp.	95 %	87	
	Bez černý	Sambucus nigra	5 %		
87	Šeřák obecný	Syringa vulgaris	50 %	85	
	Zlatice prostřední	Forsythia x intermedia	50 %		
88	Svída krvavá	Cornus sanguinea	100 %	45	

Inventarizační tabulka č. 1 segment F Zdroj: Autor

Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Javor mléč	Acer platanoides	31	13	3	4,5	0	0	
2	Javor mléč	Acer platanoides	37	12	1,5	6	0	0	
3	Javor mléč	Acer platanoides	53	15	2	8	0	0	
7	Dřezovec trojtrný	Gleditsia triacanthos	3	5	2	1	0	0	Nová výsadba
8	Javor tatarský	Acer tataricum	21	6	3	3	1	1	
9	Javor tatarský	Acer tataricum	25	8	3,5	4,5	1	0	
10	Javor tatarský	Acer tataricum	24	9	4	4,5	1	0	
11	Javor tatarský	Acer tataricum	31	9	2,5	6	2	0	
12	Javor babyka	Acer campestre	3	4,5	2	1	0	0	Nová výsadba
13	Javor tatarský	Acer platanoides	3	4,5	2	1	0	0	Nová výsadba
14	Smrk pichlavý	Picea pungens	22	10,5	Bez nasazení	5	0	1	
15	Smrk pichlavý	Picea pungens	12	6	Bez	3	1	1	

					nasazení				
16	Smrk pichlavý	Picea pungens	24	12	Bez nasazení	4	0	0	
17	Smrk pichlavý	Picea pungens	26	11,5	Bez nasazení	5	0	1	
18	Smrk pichlavý	Picea pungens	22	11,5	Bez nasazení	5	0	1	
19	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	10,5	2,5	4	0	1	
20	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	12	3	3,5	1	1	
21	Javor mléč	Acer platanoides	24	11	2,5	7	0	0	
22	Smrk pichlavý	Picea pungens	24	11	1,5	4,5	0	1	
23	Lípa srdčitá	Tilia cordata	30	11	2	5	0	0	
24	Lípa srdčitá	Tilia cordata	33	17	2	5	0	0	
25	Borovice černá	Pinus nigra	25	12	2,5	3,5	0	0	
26	Borovice černá	Pinus nigra	33	12	2,5	4,5	0	0	
27	Borovice černá	Pinus nigra	23	12	4	3,5	0	0	
28	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	11	1	3	0	1	
29	Smrk pichlavý	Picea pungens	20	9	1	3	0	1	
30	Ořešák vlašský	Juglans regia	21	9	4	0,5	0	0	
31	Ořešák vlašský	Juglans regia	22	9	4	0,5	0	0	
32	Smrk pichlavý	Picea pungens	35	14	4	0,5	0	0	
33	Jabloň lesní	Malus sylvestris	33	6	2,5	2	0	0	

F

číslo keře	Český název	Latinský název	zastoupení	plocha	poznámka
4	Šeřík obecný	Syringa vulgaris	100 %	4	
5	Pámelník bílý	Symphoricarpos albus		1	
6	Hloh obecný	Crataegus leavigata	70 %	6	
	Bez černý	Sambucus nigra	30 %		
34	Pámelník bílý	Symphoricarpos albus	60 %	125	
	Svída krvavá	Cornus sanguinena	40 %		

Inventarizační tabulka č. 1 segment G Zdroj: Autor

Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	48	19	2	7	0	0	
2	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	44	19	4	6	0	0	
3	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	24	14	2	4	0	0	
4	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	14	12	2	2	4	4	
5	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	21	13	4	2,5	2	2	
6	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	50	19,5	2	7	0	0	
7	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	48	19	2	7	0	0	
13	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	41	19	Bez nasazení	4	0	0	
14	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	30	18	Bez nasazení	4	0	0	

15	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	42	21	Bez nasazení	4	0	0	
16	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	37	20	Bez nasazení	4	0	0	
17	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	46	21	Bez nasazení	4	0	0	
18	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	53	21	Bez nasazení	6	0	0	
19	Javor mléč	Acer platanoides	6	5,5	2	2	1	0	
20	Smrk pichlavý	Picea pungens	22	13	2	2,5	1	1	
21	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	10,5	1	3,5	0	1	
23	Smrk pichlavý	Picea pungens	9	5	1	2	2	2	
24	Smrk pichlavý	Picea pungens	13	6	1	2,5	2	1	
25	Smrk pichlavý	Picea pungens	23	12	Bez nasazení	2,5	0	1	
26	Smrk pichlavý	Picea pungens	12	7	1	2,5	1	1	
27	Javor mléč	Acer platanoides	31	15	3	6	0	0	
28	Javor mléč	Acer platanoides	24	14	3	5	0	0	
29	Javor mléč	Acer platanoides	24	12	3	4	0	0	
30	Javor mléč	Acer platanoides	55	15	2,5	10	0	0	
31	Ořešák vlašský	Juglans regia	14	6	1,5	4	0	0	
32	Javor mléč	Acer platanoides	44	15	2	8	0	0	
33	Smrk pichlavý	Picea pungens	12	10	2	2	0	1	
34	Smrk pichlavý	Picea pungens	19	13	Bez nasazení	3	0	1	
35	Javor mléč	Acer platanoides	11	7	4	3	0	0	
36	Javor mléč	Acer platanoides	11	7	3	3	0	0	
37	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	10	1	4	0	1	
38	Smrk pichlavý	Picea pungens	21	12	2	4	0	1	
39	Smrk pichlavý	Picea pungens	18	11	3	3	0	1	
40	Jabloň lesní	Malus sylvestris	34	7	1	5	0	0	Proveden řez

G

Číslo keře	Český název	Latinský název	Zastoupení	Plocha	Poznámka
8	Slivoň	Prunus sp.	100 %	4,5	
9	Zlatice prostřední	Forsythia x intermedia	60 %	15	
	Růže šípková	Rosa canina	40 %		
10	Líska obecná	Corylus avellana	100 %	12	
11	Šeřík obecný	Syringa vulgaris	100 %	12	
12	Skalník celokrajný	Cotoneaster intergerimus	50 %	3,5	
	Růže šípková	Rosa canina	50 %		
40	Svída krvavá	Cornus sanguinea	70 %	180	
	Pámelník bílý	Symphoricarpus albus	30 %		

Inventarizační tabulka č. 1 segment H Zdroj: Autor

Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Smrk pichlavý	Picea pungens	25	19	3	7	1	1	
2	Smrk pichlavý	Picea pungens	15	12	3	2,5	1	1	
3	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	13	10	4	3	0	0	
4	Douglaska	Pseudotsuga	38	20	4	6	0	0	

	tisolistá	menziesii							
5	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	27	19	4	4	0	0	
6	Douglaska tisolistá	Pseudotsuga menziesii	40	20	4	6	0	0	
7	Jabloň lesní	Malus sylvestris	12	6	2	3	0	0	
8	Slivoň	Prunus sp.		0,5	bez nasazení		0	0	
9	Pustoryl věncový	Philadelphus coronarius		4,5	bez nasazení	2	0	0	
10	Bez černý	Sambucus nigra		3,5	bez nasazení	2	0	0	
11	Bříza bělokorá	Betula pendula	27	11	1	5	1	0	
12	Bříza bělokorá	Betula pendula	20	13	3	4	0	0	
13	Bříza bělokorá	Betula pendula	23	16	4	4	0	0	
14	Bříza bělokorá	Betula pendula	15	13	4	3	0	0	
15	Bříza bělokorá	Betula pendula	35	19	3	7	0	0	
45	Smrk pichlavý	Picea pungens	16	7	1	2	2	1	
46	Javor mlěč	Acer platanoides	27	12	3	6	0	0	
47	Javor mlěč	Acer platanoides	30	12	2	7	0	0	
48	Javor mlěč	Acer platanoides	28	12	3	7	0	0	
49	Smrk pichlavý	Picea pungens	9	7	bez nasazení	1,5	4	4	
50	Smrk pichlavý	Picea pungens	16	11,5	2	1,5	2	1	
51	Smrk pichlavý	Picea pungens	16	9	bez nasazení	1,5	2	2	
52	Smrk pichlavý	Picea pungens	13	7	2	1,5	2	2	
53	Dub cer	Quercus cerris	30	18	2	7	0	0	
54	Dub cer	Quercus cerris	20	18	8	4	0	0	
55	Dub cer	Quercus cerris	17	12,5	4	3	0	0	
56	Dub cer	Quercus cerris	28	18,5	7	5	0	0	
57	Dub cer	Quercus cerris	16	14	4	3	0	0	
58	Dub cer	Quercus cerris	23	16,5	8	4	0	0	
59	Dub cer	Quercus cerris	25	16	4	4	0	0	
60	Dub cer	Quercus cerris	20	17,5	8	5	0	0	
61	Dub cer	Quercus cerris	16	18,5	10	3	0	0	
62	Dub cer	Quercus cerris	13	13	6	1	1	1	
63	Dub cer	Quercus cerris	20	16	7	4	0	0	
64	Dub cer	Quercus cerris	18	18	10	2	0	0	
65	Dub cer	Quercus cerris	20	17	10	2,5	0	0	
66	Dub cer	Quercus cerris	10	11	6	1,5	1	1	
67	Dub cer	Quercus cerris	12	16	8	1,5	1	2	
68	Dub cer	Quercus cerris	27	17	7	5	0	0	
69	Dub cer	Quercus cerris	35	16	1	10	0	0	
70	Dub cer	Quercus cerris	70	17	11	4	0	0	
71	Dub cer	Quercus cerris	16	16	12	3	0	0	
72	Dub cer	Quercus cerris	23	16	4	4	0	0	
73	Dub cer	Quercus cerris	25	14	6	5	0	0	
74	Dub červený	Quercus rubra	38	13	3	7	0	0	
75	Dub červený	Quercus rubra	26	13	1,5	5	0	0	
76	Dub červený	Quercus rubra	34	15	1,5	6	0	0	
78	Dub červený	Quercus rubra	21	12	2	4	0	0	

Číslo keře	Český název	Latinský název	Zastoupení	Plocha	Poznámka
8	Slivoň	Prunus sp.	100 %	5	
9	Pustoryl věncový	Philadelphus coronarius	100 %	13	
10	Bez černý	Sambucus nigra	100 %	16	

16	Šeřík obecný	Syringa vulgaris	100 %	20	
17	Zlatice prostřední	Forsythia x intermedia	100 %	8	
18	Zlatice prostřední	Forsythia x intermedia	100 %	10	
19	Šeřík obecný	Syringa vulgaris	100 %	7	
20	Růže šípková	Rosa canina	100 %	38	
21	Vrba	Salix sp.	100 %	10	
22	Svída krvavá	Cornus sanguinea	100 %	25	
23	Slivoň	Prunus sp.	100 %	1,5	
24	Javor	Acer sp.	100 %	1,5	
25	Vrba pokroucená	Salix erythroflexuosa	100 %	1	
26	Hloh obecný	Crataegus levigata	100 %	1	
27	Vrba pokroucená	Salix erythroflexuosa	100 %	1	
28	Vrba	Salix sp.	100 %	1	
29	Javor	Acer sp.	100 %	1	
30	Vrba	Salix sp.	100 %	1	
31	Javor	Acer sp.	100 %	1	
32	Vrba pokroucená	Salix erythroflexuosa	100 %	1	
33	Hloh obecný	Crataegus levigata	100 %	1	
34	Vrba	Salix sp.	100 %	1	
35	Vrba	Salix sp.	100 %	1	
36	Javor	Acer sp.	100 %	1	
37	Vrba	Salix sp.	100 %	1	
38	Vrba	Salix sp.	100 %	1	
39	Vrba	Salix sp.	100 %	1	
77	Ptačí zob obecný	Ligustrum vulgare	100 %	15	
79	Růže šípková	Rosa canina	100 %	10	
80	Svída krvavá	Cornus sanguinea	50 %	250	
	Pámelník bílý	Symphoricarpos albus	20 %		
	Habr obecný	Carpinus betulus	30 %		

Inventarizační tabulka č. 1 segment CH Zdroj: Autor

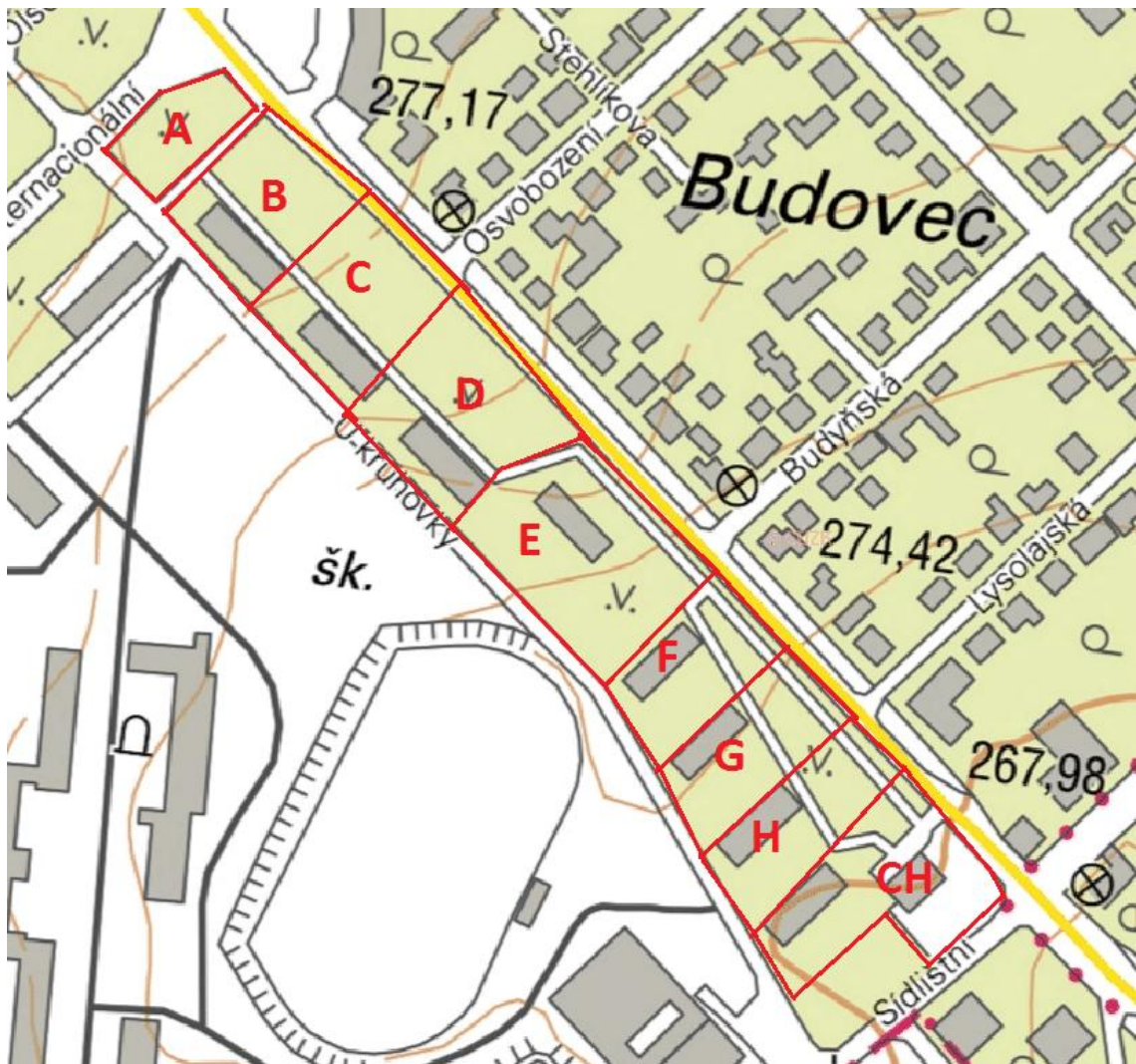
Číslo	Český název	Latinský název	d 1,3	výška (h)	výška nasazení koruny	průměr koruny	zdravotní stav (AOPK)	fyziologická vitalita (AOPK)	poznámka
1	Javor babyka	Acer campestre	5	4,5	2,5	1	0	0	Nová výsadba
2	Javor babyka	Acer campestre	5	4,5	2	1,5	0	0	Nová výsadba
3	Javor mléč	Acer platanooides	5	5	2	1,5	0	0	Nová výsadba
4	Dřezovec trojtrnný	Gleditsia tracanthos	4	4	2		0	0	Nová výsadba
5	Javor mléč	Acer platanooides	5	4,5	2	1	0	0	Nová výsadba
6	Dřezovec trojtrnný	Gleditsia tracanthos	5	5	2,5	1	0	0	
7	Smrk ztepilý	Picea abies	22	12	bez	4	0	1	

					nasazení				
8	Borovice vejmutovka	Pinus strobus	25	13	2	5	1	2	
11	Trnovník akát	Robinia pseudoacacia	29	12,5	3	7	0	0	
12	Ořešák vlašský	Juglans regia	33	7	1,5		5	5	odumřelý
13	Borovice lesní	Pinus sylvestris	30	16	6	5	0	0	
14	Slivoň	Prunus sp.	11	5	2	2	0	0	
15	Borovice vejmutovka	Pinus strobus	20	12	3	4	1	1	
16	Bříza bělokorá	Betula pendula	21	16	6	4	0	0	
17	Bříza bělokorá	Betula pendula	26	16	5	5	0	0	
18	Bříza bělokorá	Betula pendula	24	15	4	4	0	0	
19	Šeřík obecný	Syringa vulgaris	25	2	2	1	0	0	
20	Javor babyka	Acer campestre	4	4	2	1	0	0	Nová výsadba
21	Borovice černá	Pinus nigra	35	14,5	bez nasazení	8	0	1	
22	Ořešák vlašský	Juglans regia	20	7	1	7	0	0	
23	Smrk pichlavý	Picea pungens	9	6	bez nasazení	2	0	0	
24	Borovice černá	Pinus nigra	28	14	5	6	0	0	
25	Borovice černá	Pinus nigra	29	12	3	6	0	1	
26	Borovice černá	Pinus nigra	33	14,5	8	6	0	0	
27	Borovice černá	Pinus nigra	28	12,5	2	4,5	0	0	
28	Ořešák vlašský	Juglans regia	16	6	1,5	5	0	0	
29	Smrk pichlavý	Picea pungens	15	8,5	bez nasazení	2,5	0	1	
30	Dud cer	Quercus cerris	20	12,5	2	3	0	0	
31	Dud cer	Quercus cerris	14	10,5	2	3	1	0	
32	Dud cer	Quercus cerris	12	10	4	2,5	0	0	
33	Jabloň lesní	Malus sylvestris	11	4	2	2	1	1	
34	Jasan ztepilý	Fraxinus excelsior	11	8	4	2	2	1	
35	Dud cer	Quercus cerris	45	18	4	10	0	0	
36	Dud cer	Quercus cerris	36	14	3	6	0	0	
38	Jeřáb muk	Sorbus aria	24	6	1,5		0	0	
39	Jeřáb muk	Sorbus aria	24	6	1,5		0	0	
40	Jeřáb ptačí	Sorbus aucuparia	7	6	bez nasazení		0	0	
41	Jeřáb muk	Sorbus aria	6	3	1,5		0	0	
42	Smrk pichlavý	Picea pungens	25	9	3		0	0	
43	Smrk pichlavý	Picea pungens	24	8	3		0	0	
45	Javor tatarský	Acer tataricum	8	6	2,5		0	0	
46	Lípa srdčitá	Tilia cordata	17	6	3		0	0	
47	Javor tatarský	Acer tataricum	10	6	3		0	0	
48	Javor tatarský	Acer tataricum	7	6	3,5		0	0	
49	Lípa srdčitá	Tilia cordata	12	7	3,5		0	0	

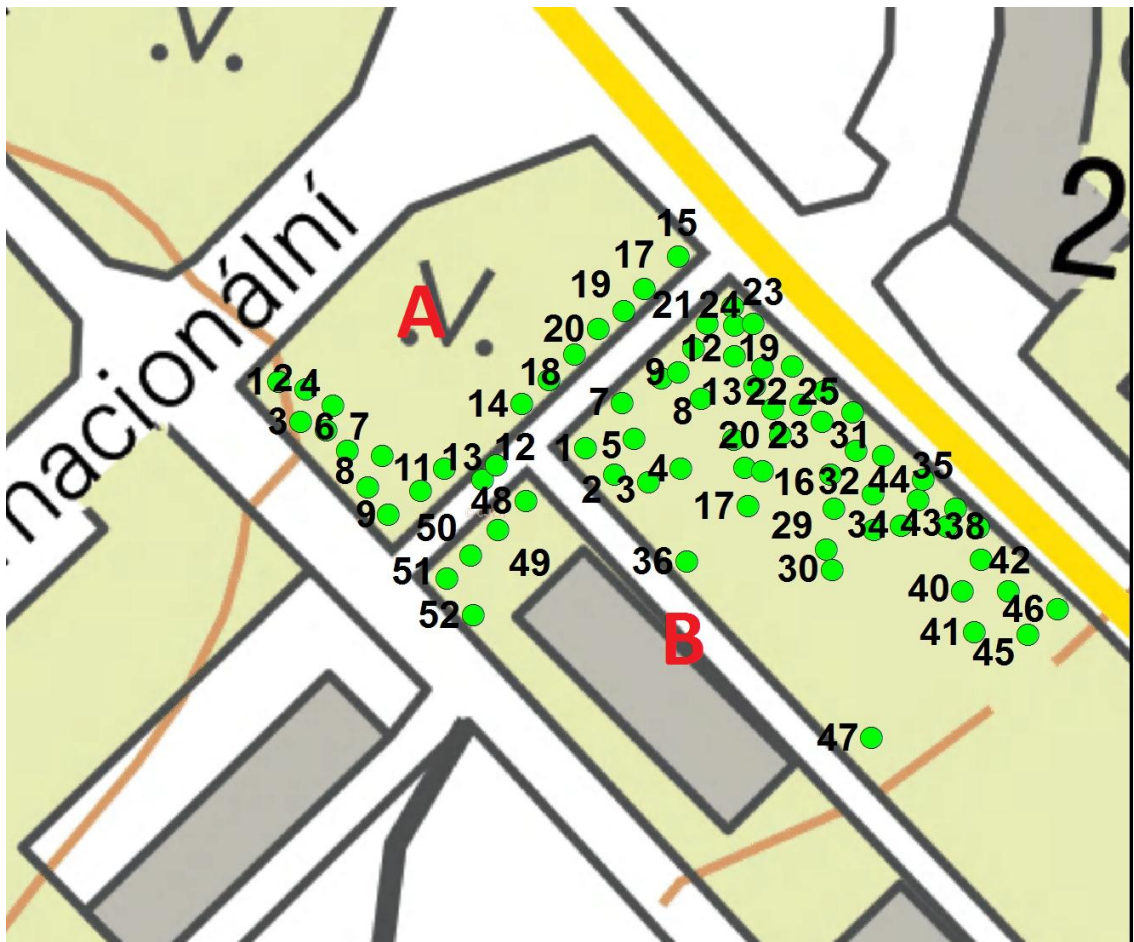
50	Javor tatarský	Acer tataricum	7	6	3,5		0	0	
51	Javor tatarský	Acer tataricum	10	6	3,5		0	0	
52	Ořešák vlašský	Juglans regia	15	7	3		0	0	
53	Lípa srdčitá	Tilia cordata	11	7	3		0	0	
55	Jabloň lesní	Malus sylvestris	44	6	2		0	0	
56	Dub červený	Quercus rubra	46	11	1,5		0	0	

Číslo keře	Český název	Latinský název	Zastoupení	Plocha	Poznámka
9	Jalovec obecný	Juniperus communis	90 %	14	Výmladky
	Trnovník akát	Robinia pseudoacacia	10 %		
10	Trnovník akát	Robinia pseudoacacia	100 %	9	Výmladky
54	Tavolník van houtteův	Spiraea vanhouttei	100 %	11	
44	Skalník celokrajný	Cotoneaster intergerimus	100 %	11	
57	Pámelník bílý	Symphoricarpos albus	100 %	57	

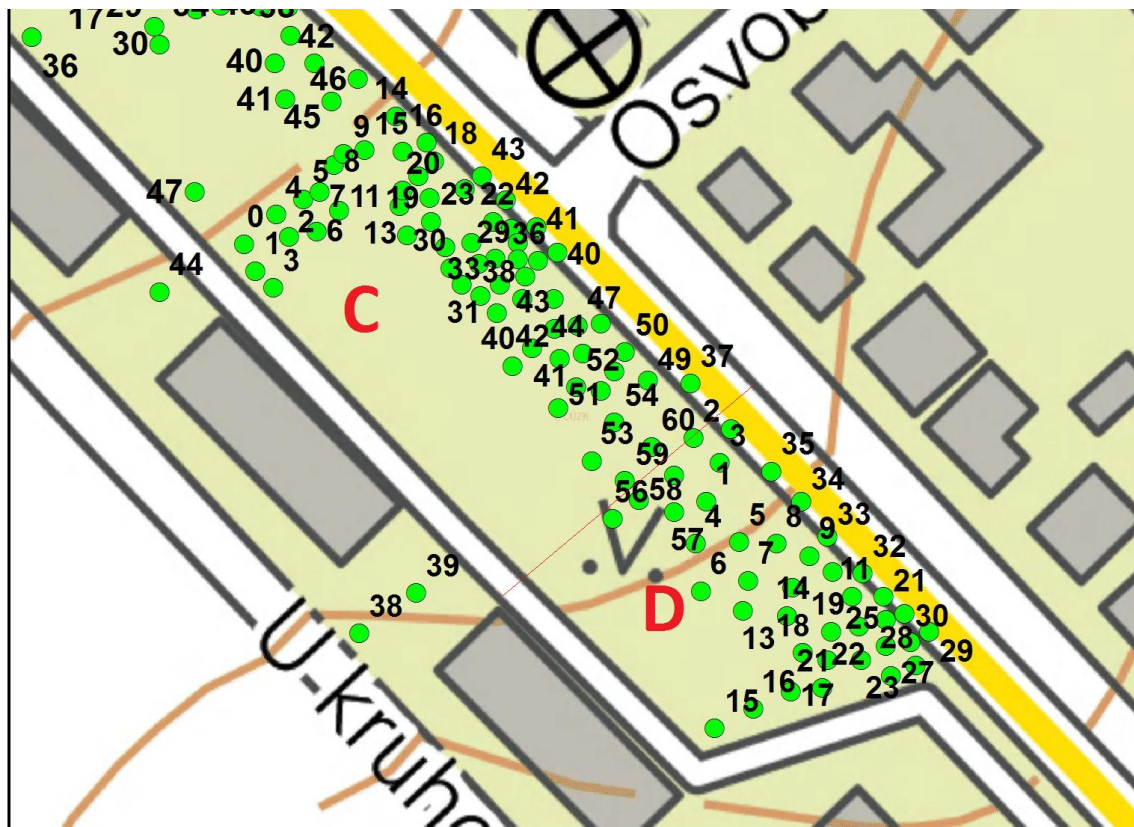
Inventarizační plán

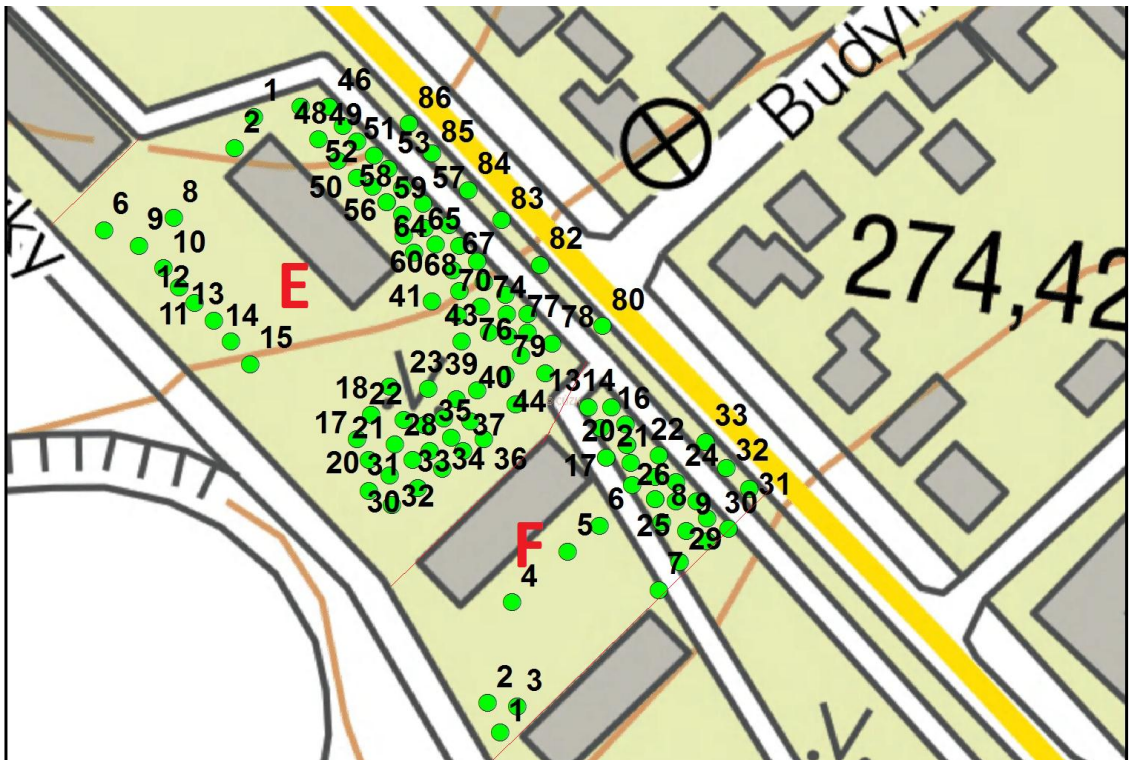
Přehled jednotlivých segmentu dané lokality Zdroj: Autor

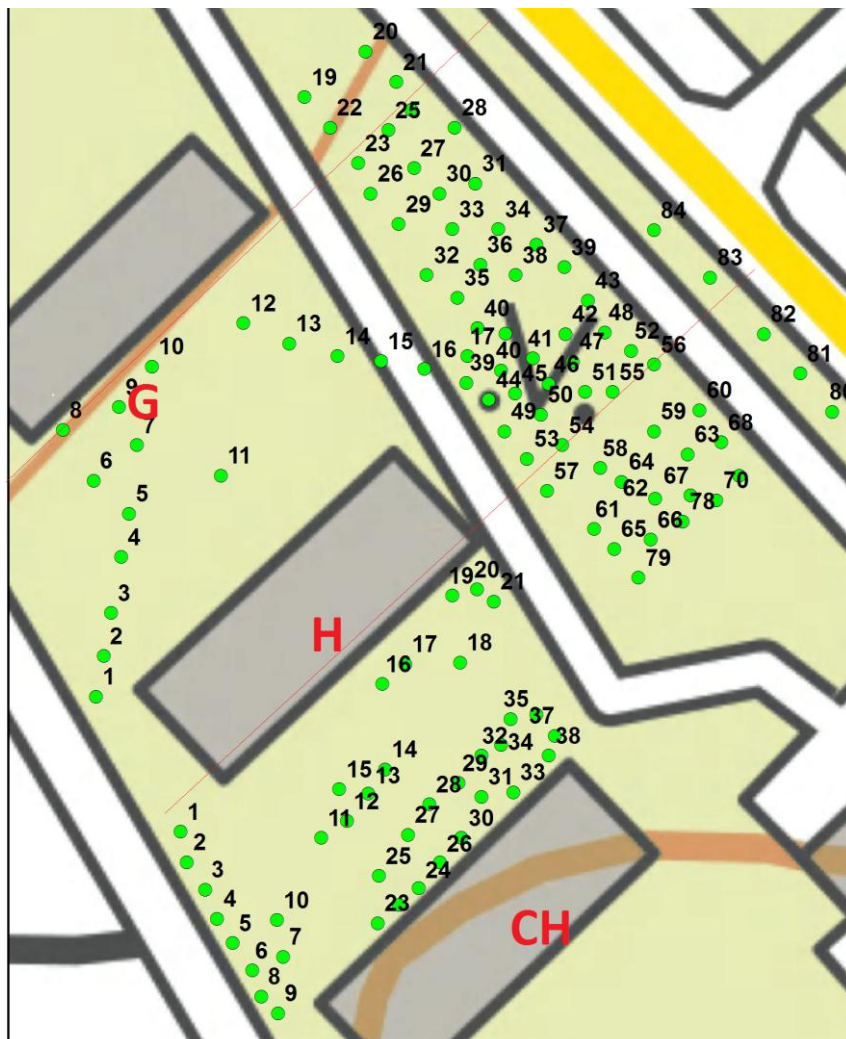
Inventarizační plán č. 1 Segmenty A a B Zdroj: Autor

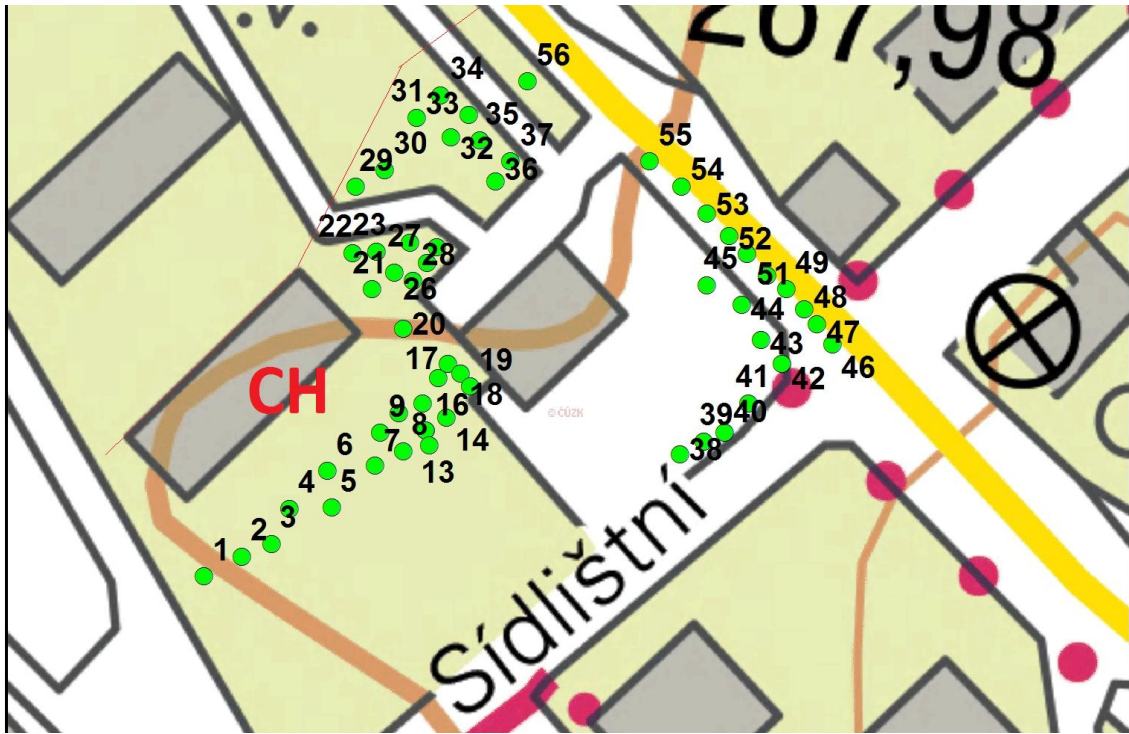
Inventarizační plán č. 2 Segmenty C a D Zdroj: Autor

Inventarizační plán č. 3 Segmenty E a F Zdroj: Autor

Inventarizační plán č. 4 Segmenty G a H Zdroj: Autor

Inventarizační plán č.5 Segment CH Zdroj: Autor